VALT DE NOORDELIJKEN AAN! VOORWAARTS! STANLEY EN ZIJN WAPENBROEDERS RUKKEN OP. DE STRIJD BEGINT. LEES OP BLADZIJDE 24 DEZE SPANNENDE EPISODE UIT HET LEVEN VAN DE GROTE ONTDEKKER VAN DONKER AFRIKA.

BELGIE : 5 frank.

ROBBEDOES

NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. ; losse nummers : 35 ct.

Weekblad. 15e Jaargang. Nr. 687. 28 Mei 1953. 24 blz.

TWEEDE DEEL:

DE HOREN VAN DE NEUSHOREN

KORTE INHOUD:

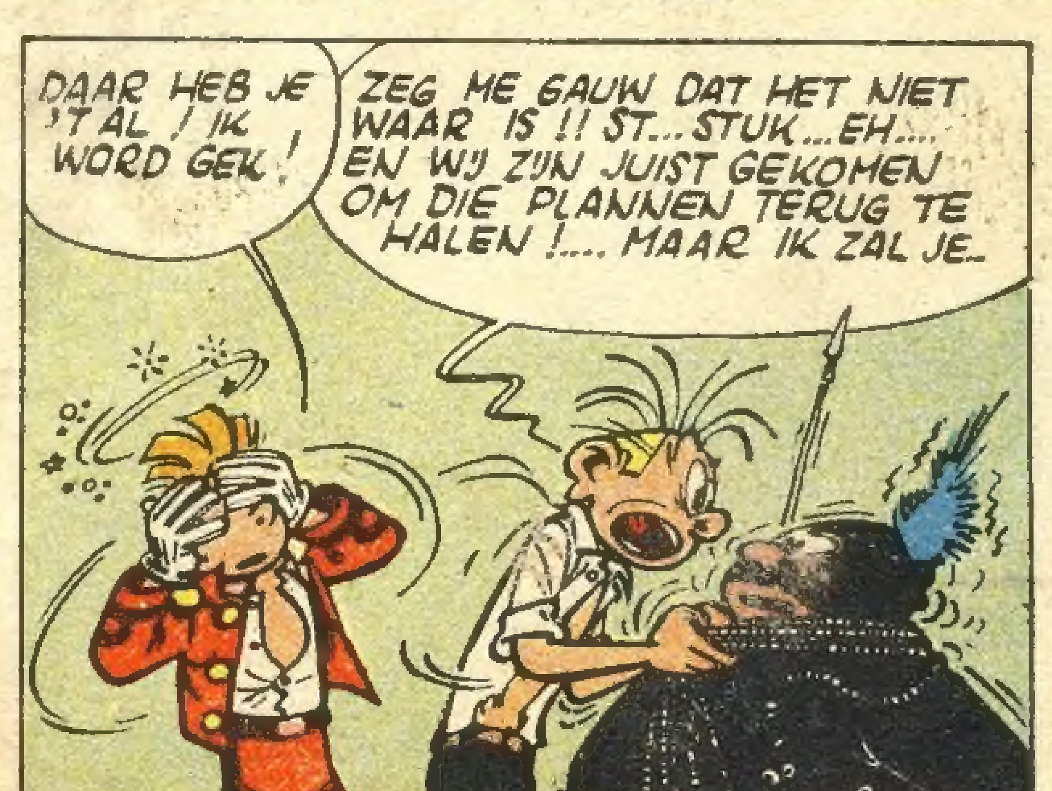
MARTIN HEEFT DE VORST DER WAKUKU'S EEN KOKERTJE TOEVERTROUWD WAAR DE PLANNEN VOOR DE NIEUWE TARBOT INZITTEN. MAAR WAAR HEEFT DE NEGERKONING HET VERSTOPT?

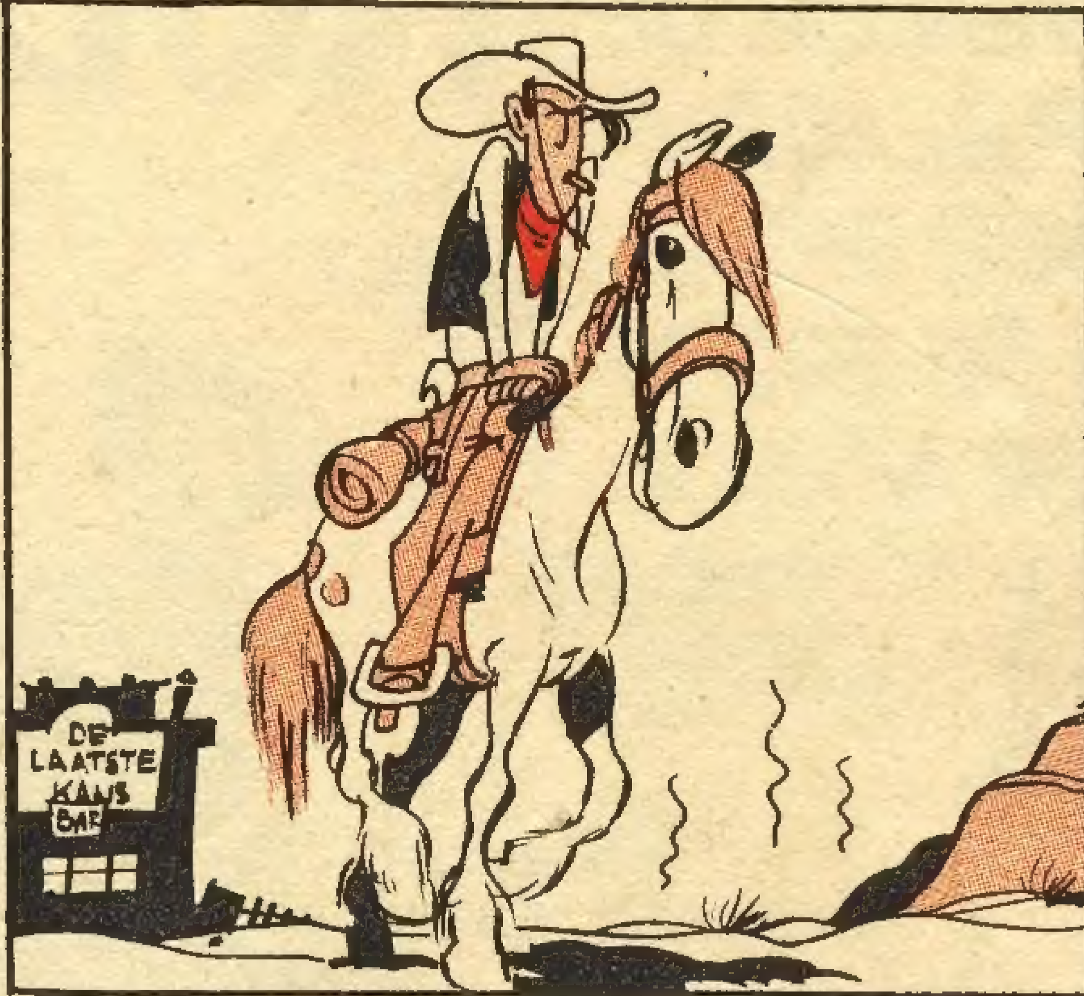

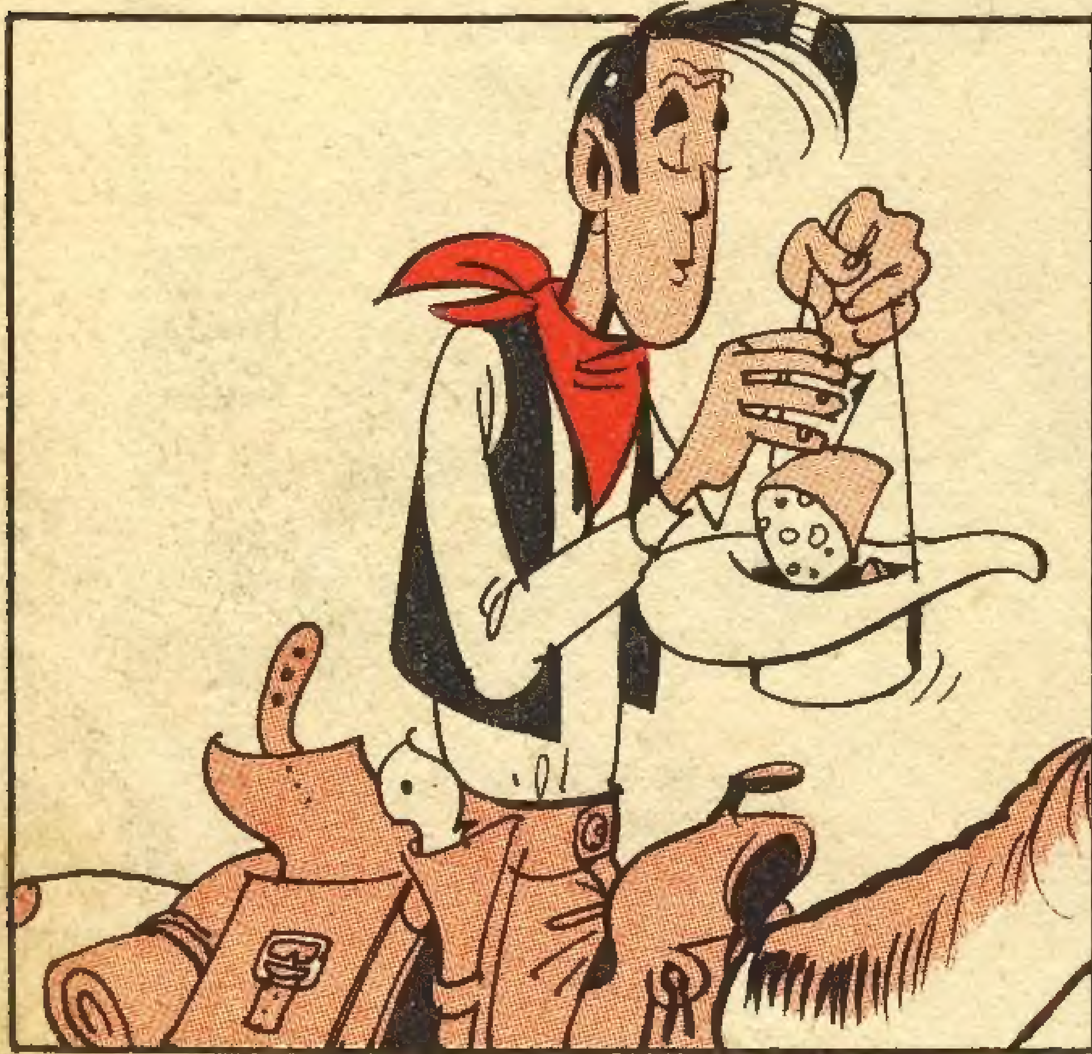
ZWIJGEND EN ZIJN RIJDIER ZOVEEL MOGELIJK SPAREND VOLGT DE COWBOY HET SPOOR VAN DE VLUCHTELING DOOR HET GLOEIENDE ZAND VAN DE WOESTIJN.

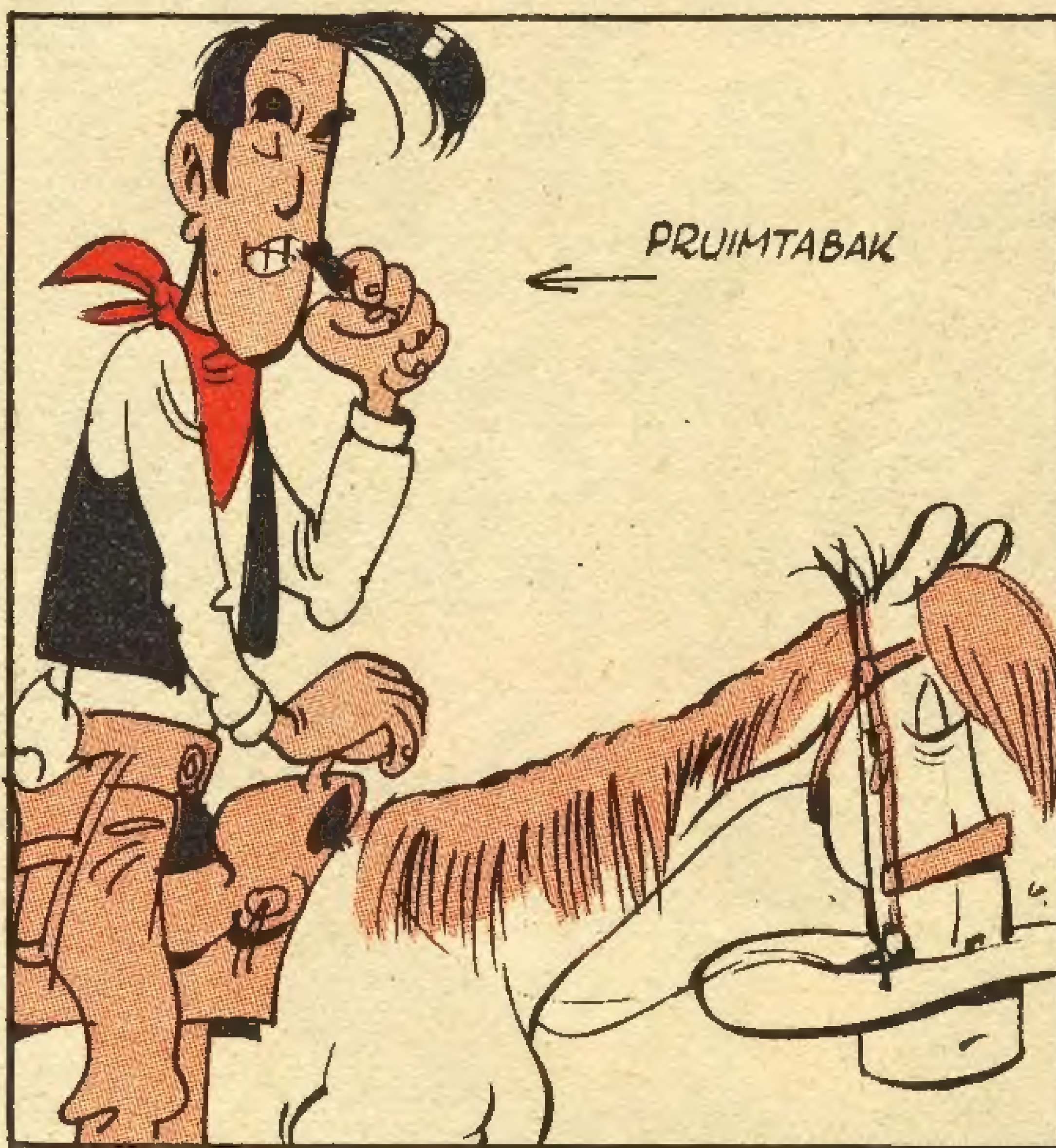

IN ZIJN BEZORGDHEID VOOR HET MOREEL VAN ZIJN PAARD, LAAT EEN ECHTE RUITER GEEN MIDDEL ONBEPROEFD--- HET LIEVELINGS-REFREINTJE VAN HET PAARD WEERKLINKT DOOR DE EENZAAMHEID---

ALS ER ETEN GEDEELD MOET WORDEN, GAAT HET DIER VOOR ZIJN MEESTER---

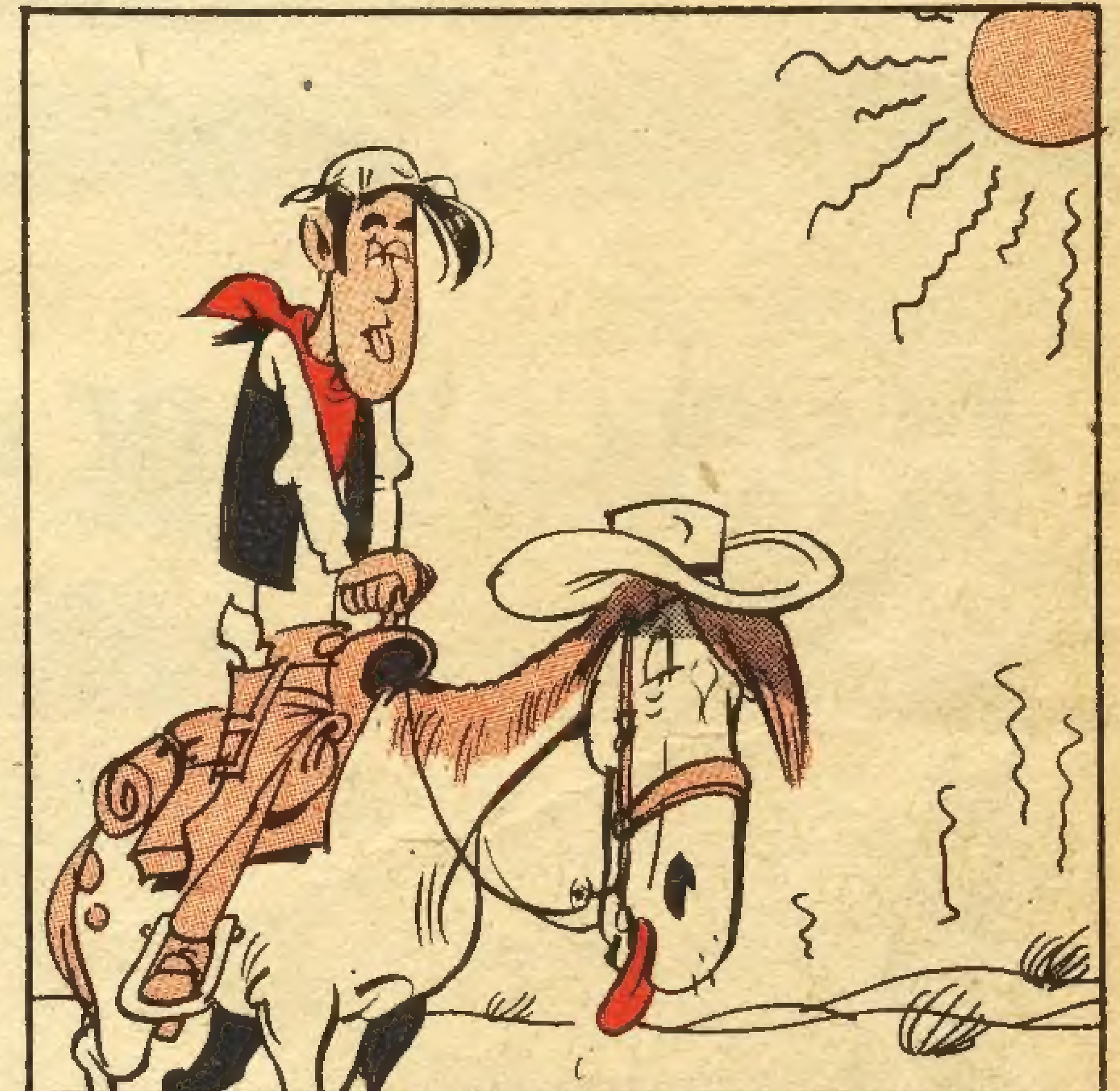

DE ZON IS OVERWELDIGEND, ONGENADIG---

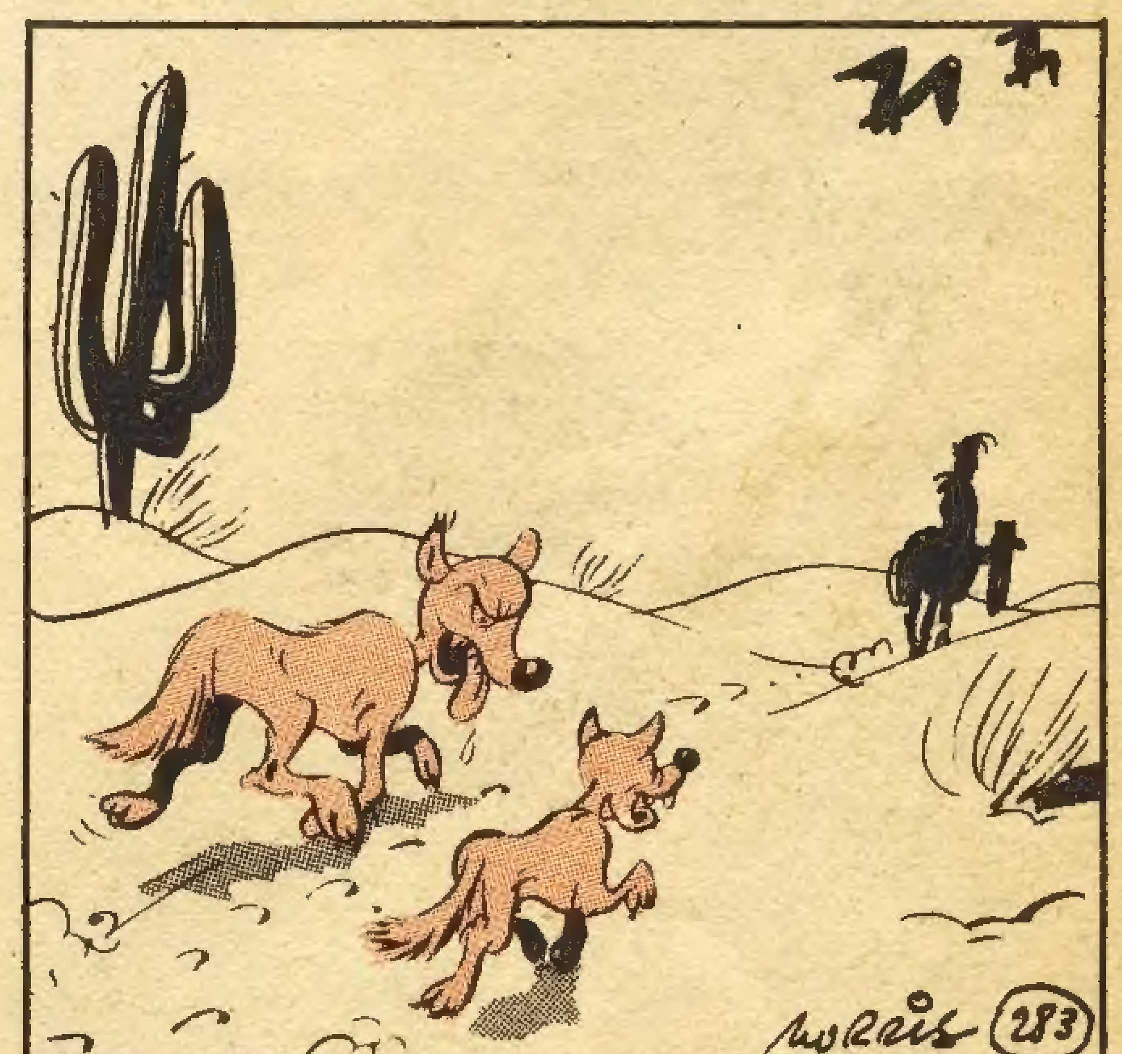
EN DE ENIGE SCHADUW DIE ONZE WREKER BESCHUT---

---IS DIE VAN DE WOESTIJNVOGELS---

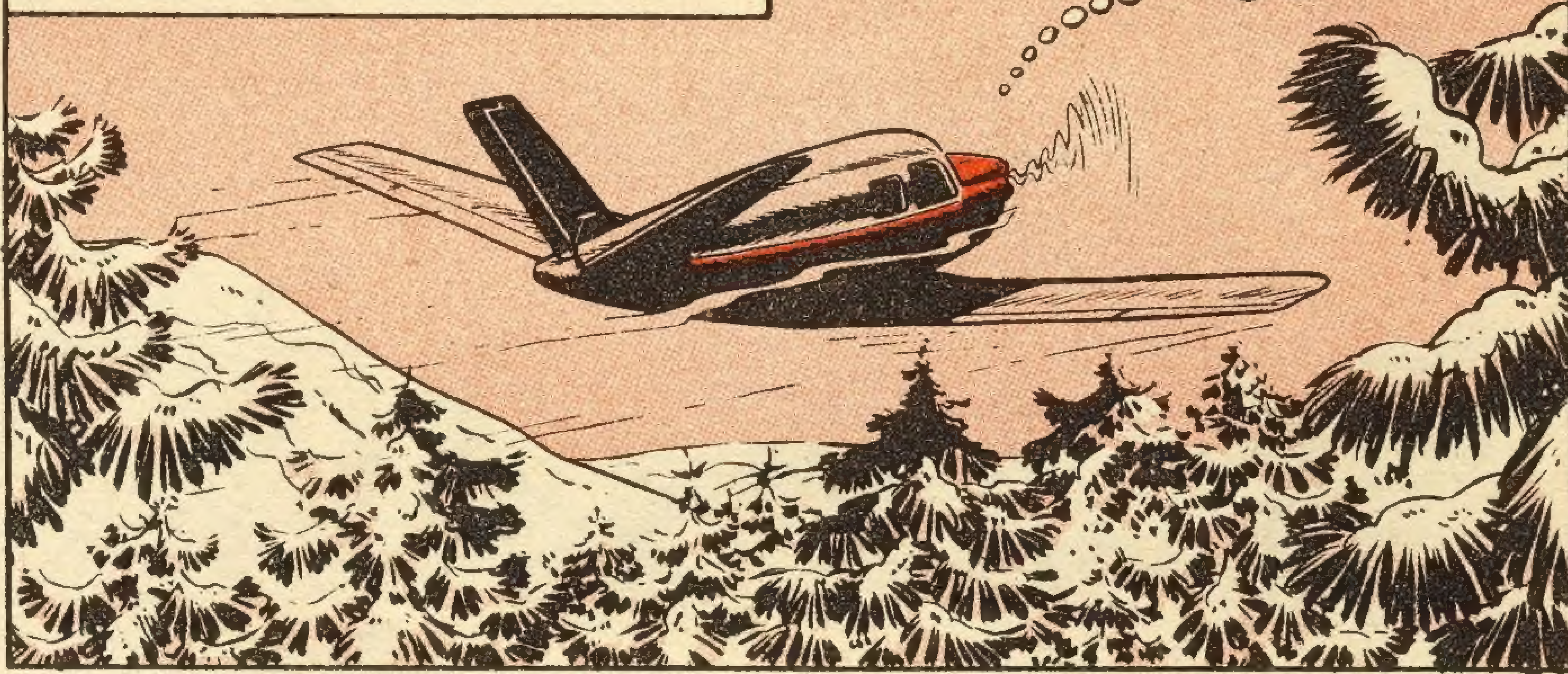
DE DOOD LOERT OP HEN, MAAR HUN VOLHARDING IS ONBEGRENSD---

HET SPEURDERSWERK VAN Jan KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

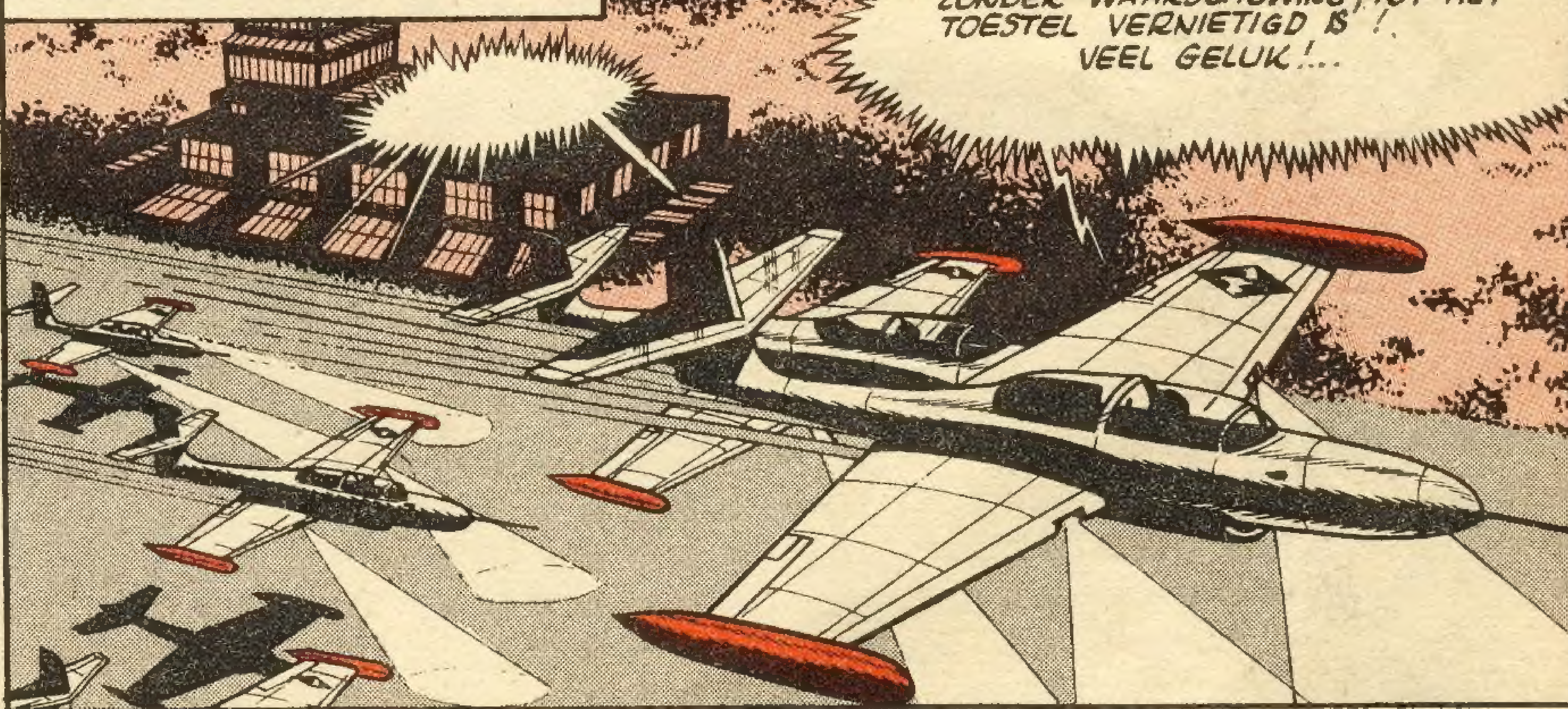
IN DE SLOVENISCHE HOOFDSTAD WEET JAN KORDAAT EEN SPORTVLIEGTUIG TE HUREN. HIJ SLAAT ALLE WAARSCHUWINGEN IN DE WIND EN ZET KOERS NAAR POLDEVIE.

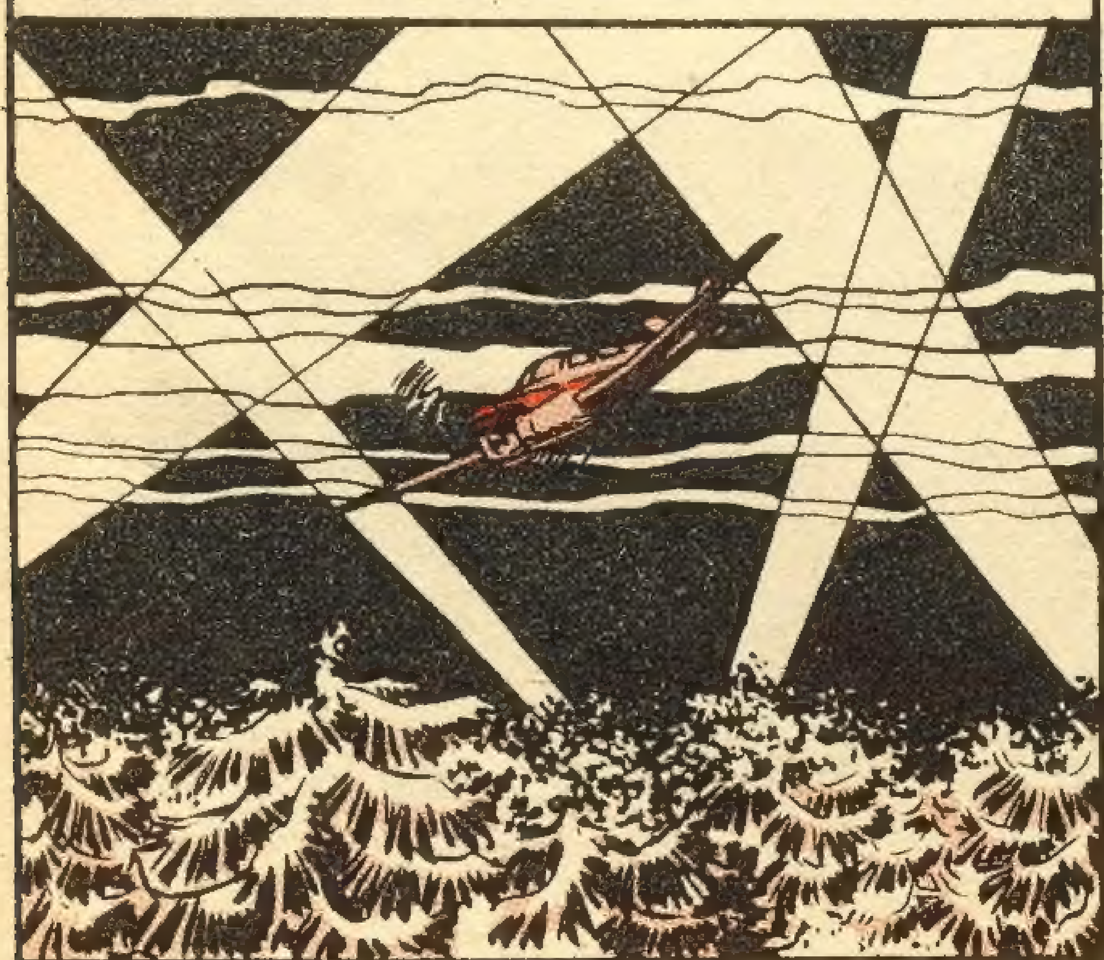

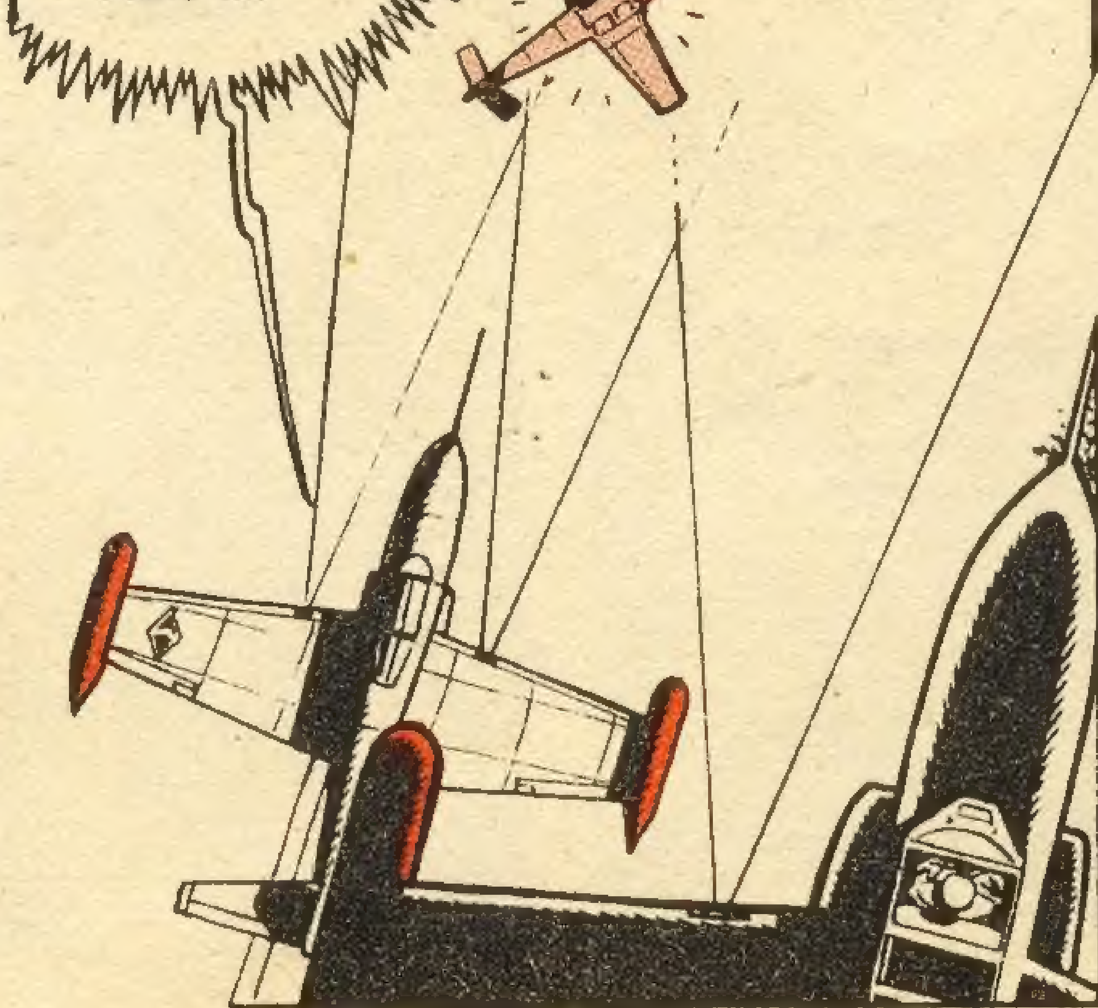

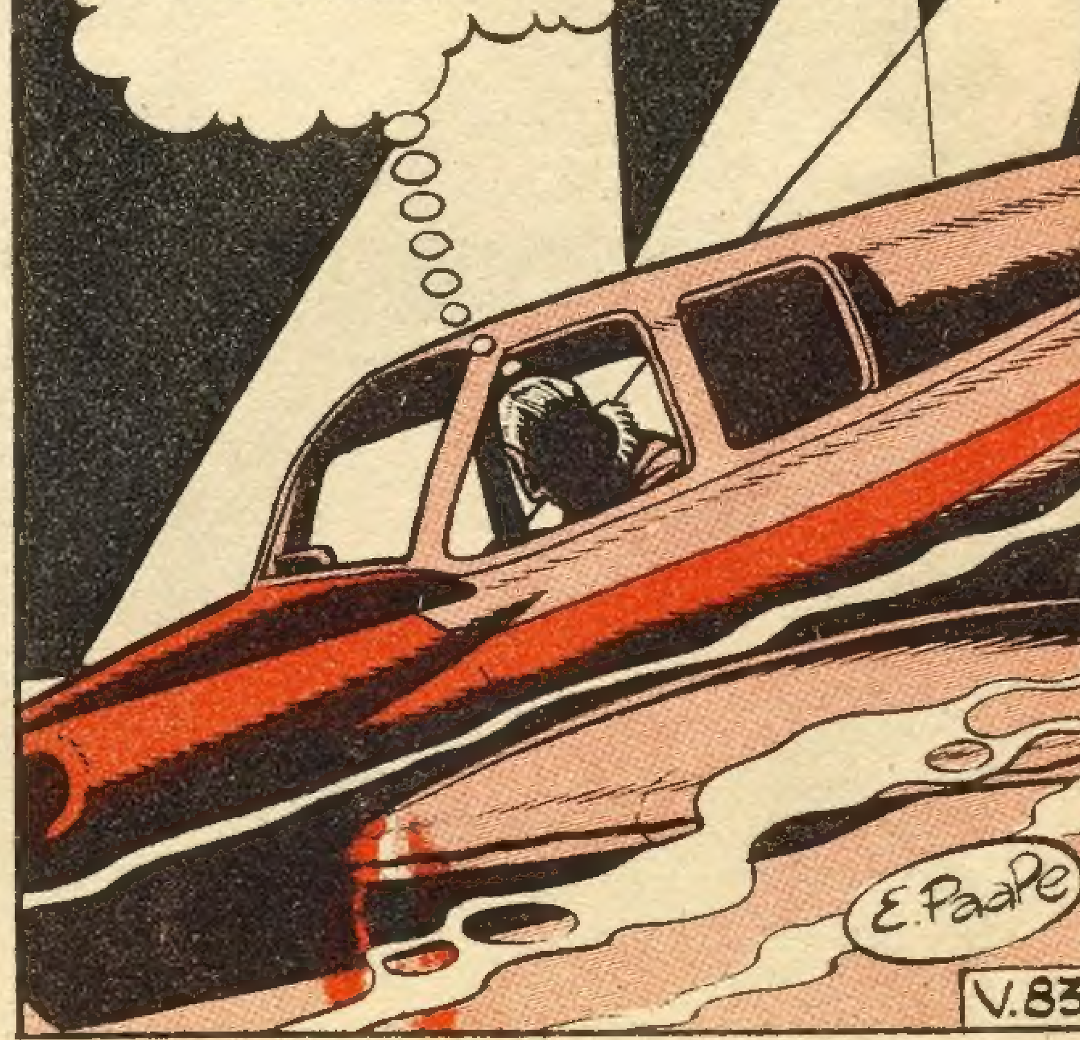

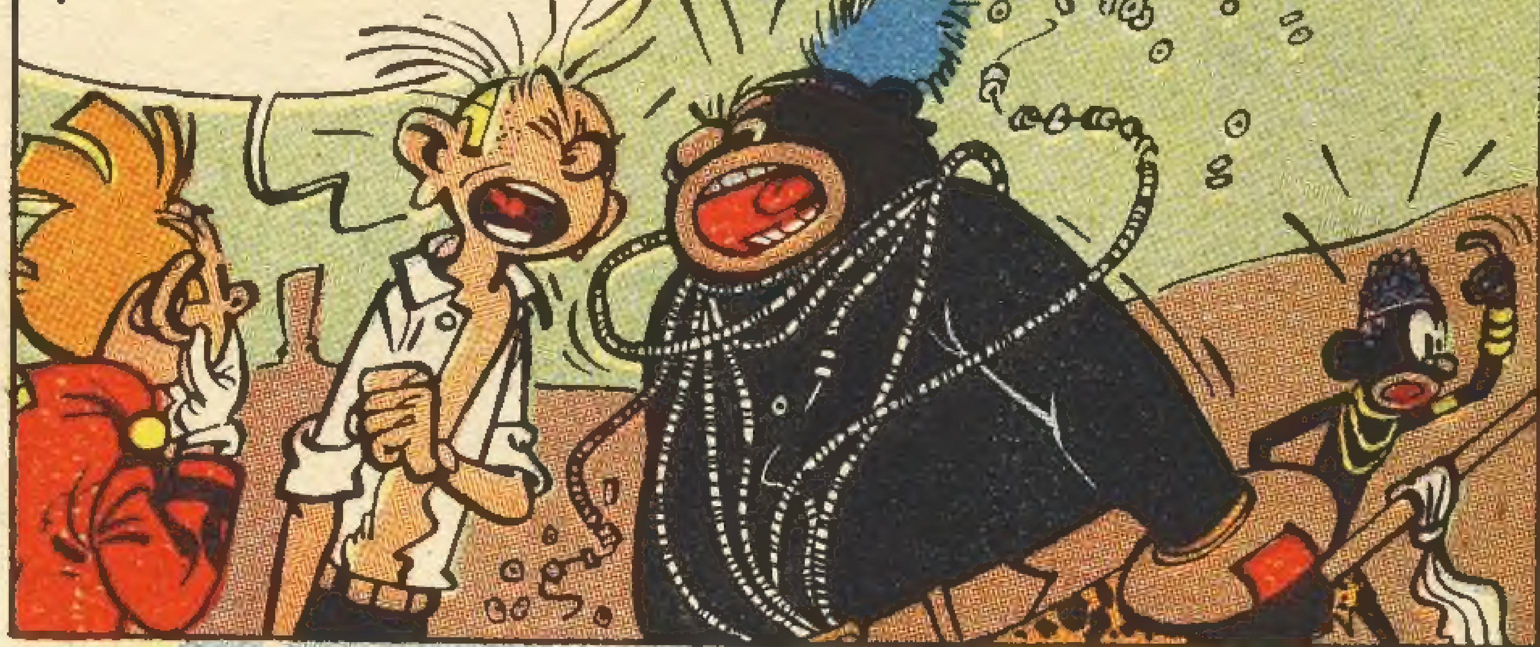

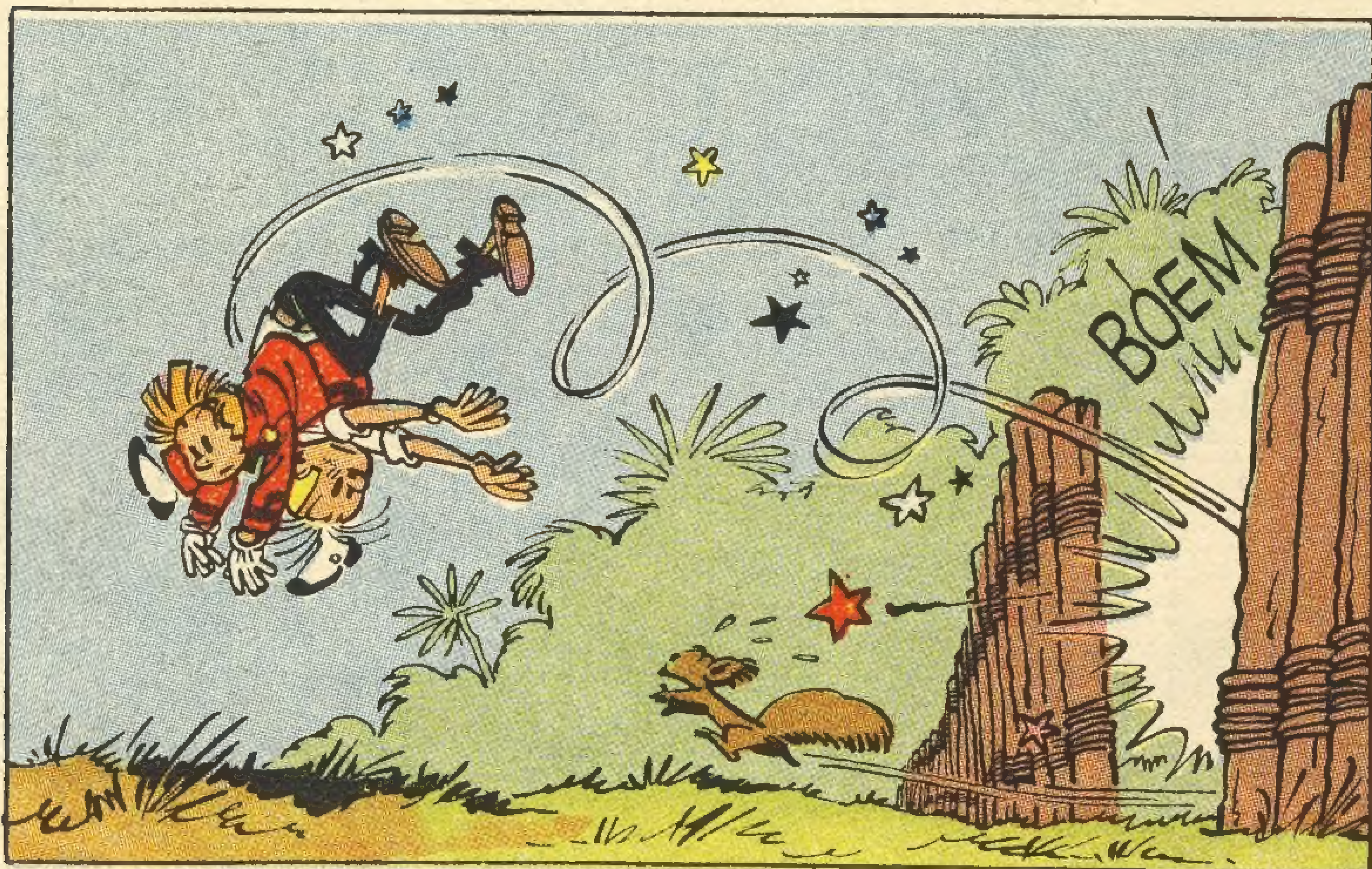

V.83

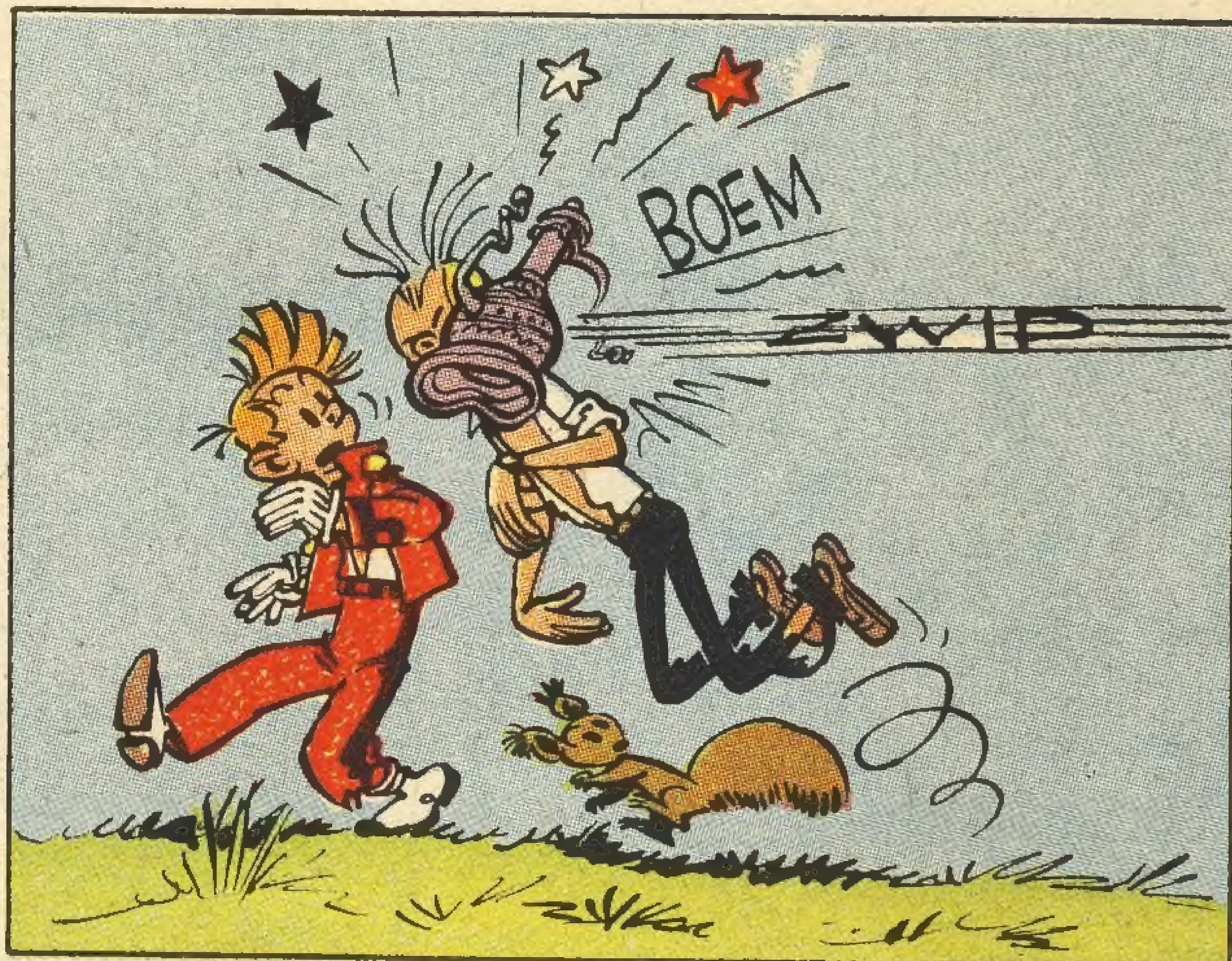

JE ZULT METEEN JE HELE STAM ACHTER DIE NEUSHOREN AANSTUREN !!
DURVEN JULLIE DE VORST DER WAKUKU'S AAN TE RAKEN? EN GEVEN JULLIE HEM ORDERS, DOLLEMANNEN ?!

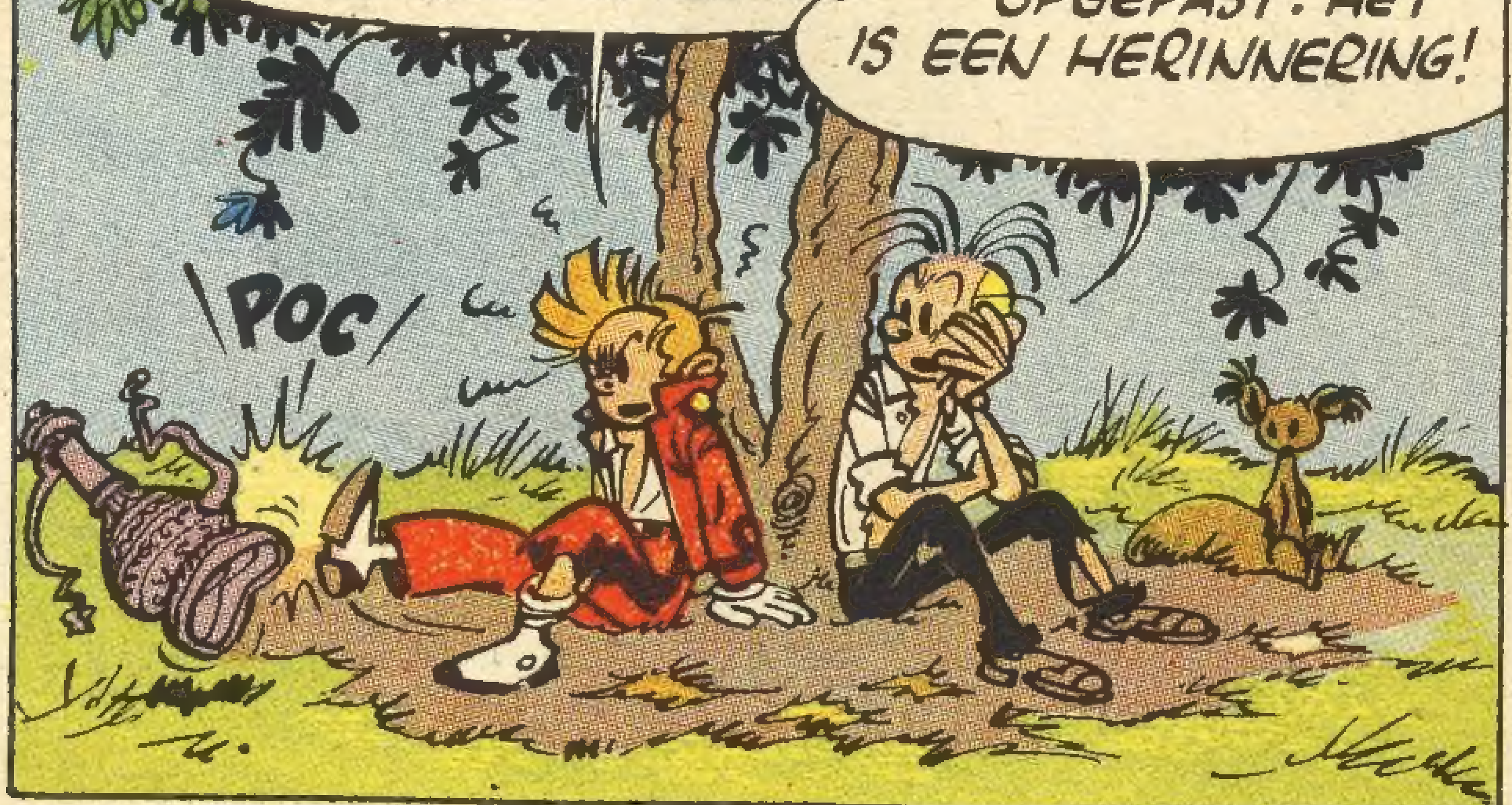

MABGA! BAMGATA! LABTAGA!
PINDA! PINDA! DIKKE NOGA! PAPRIKA!

BOEM

JE MAG VAN GELUK SPREKEN !! ALS JULLIE GEEN VRIENDEN VAN MIJN VRIEND MARTIN WAREN, DAN LIET IK JE EEN KOPJE KLEINER MAKEN !

MAAR ALS IK NIET ZO BELEEFD WAS DAN ZEI IK JOU DAT JE DE KONING VAN DE...
STIL! KOM MEE, HET IS TOCH NUTTELOOS!

BOEM
ZWIP

EEN POOSJE LATER...
LATEN WE BILLIJK ZIJN! DE KONING DER WAKUKU'S MEENDE ER GOED AAN TE DOEN... MARTIN HEEFT ZICH VERKEERD UITGEDRUKT... AL WAT WE OVERHEBBEN IS DIT MISBAKSEL VAN EEN DING!
OPGEPAST! HET IS EEN HERINNERING!
POC

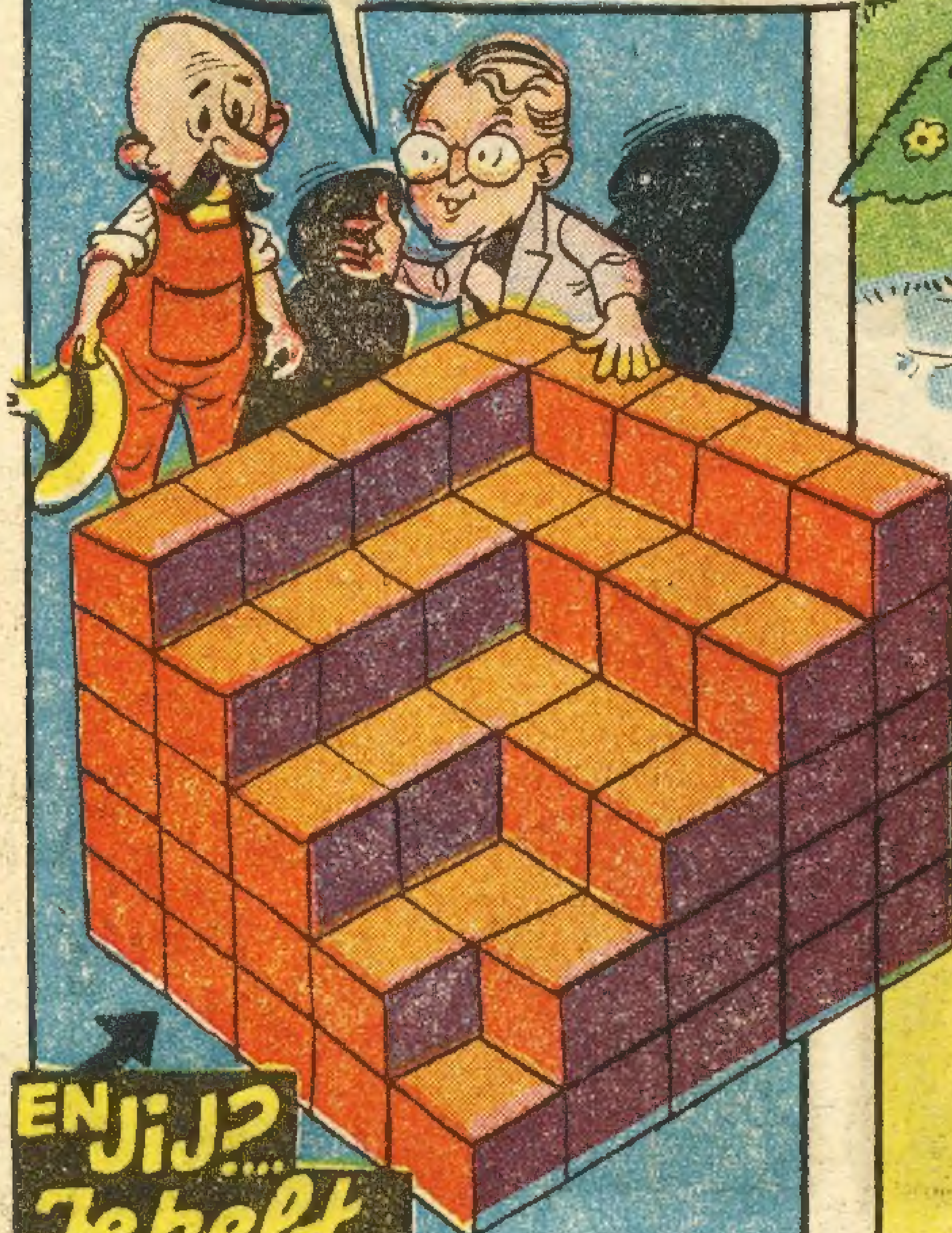

... VERDWAALD, ONBEWAPEND, ZELFS ZONDER HOED OM ONS TEGEN DE ZON TE BESCHERMEN!
WACHT EENS, ALLES IS NOG NIET VERLOREN!
26
Franquin 53

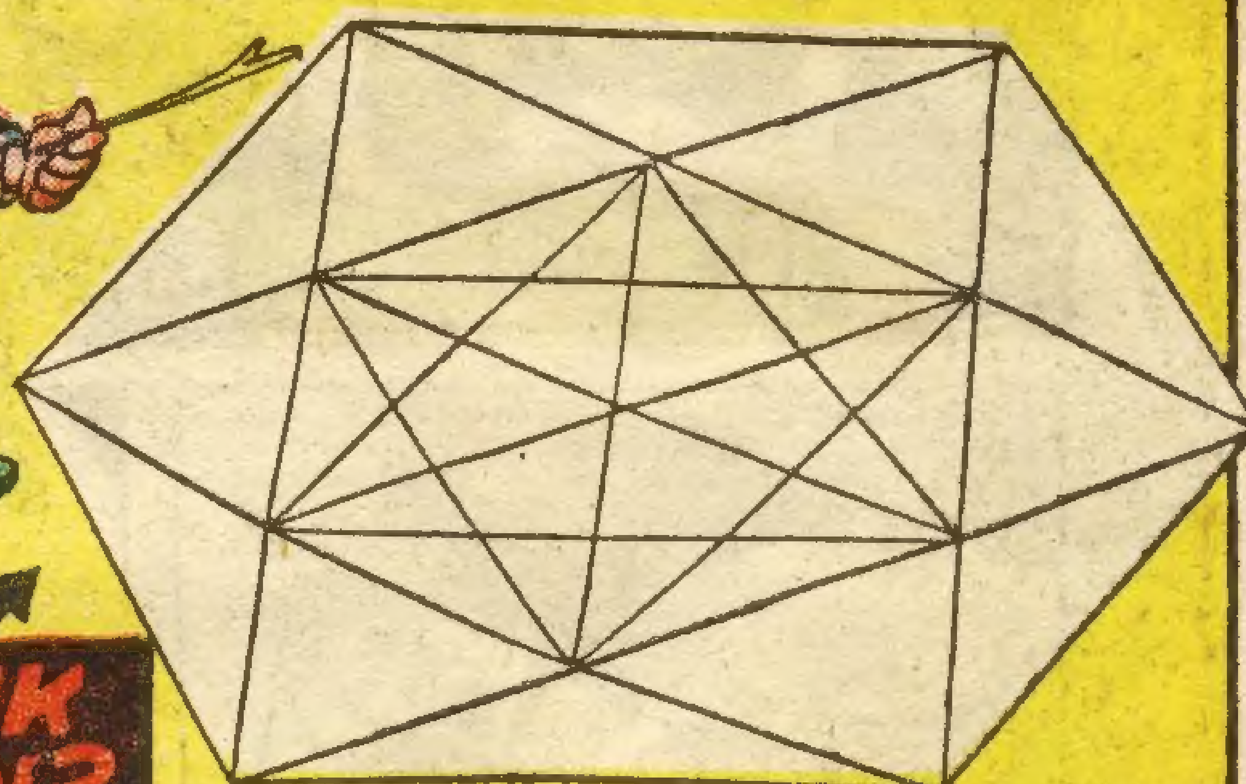
WIE WEET HET ?

GAAI & MOWGLI BEWONDEREN DE BLOEMEN VAN TUINMAN THOMAS...

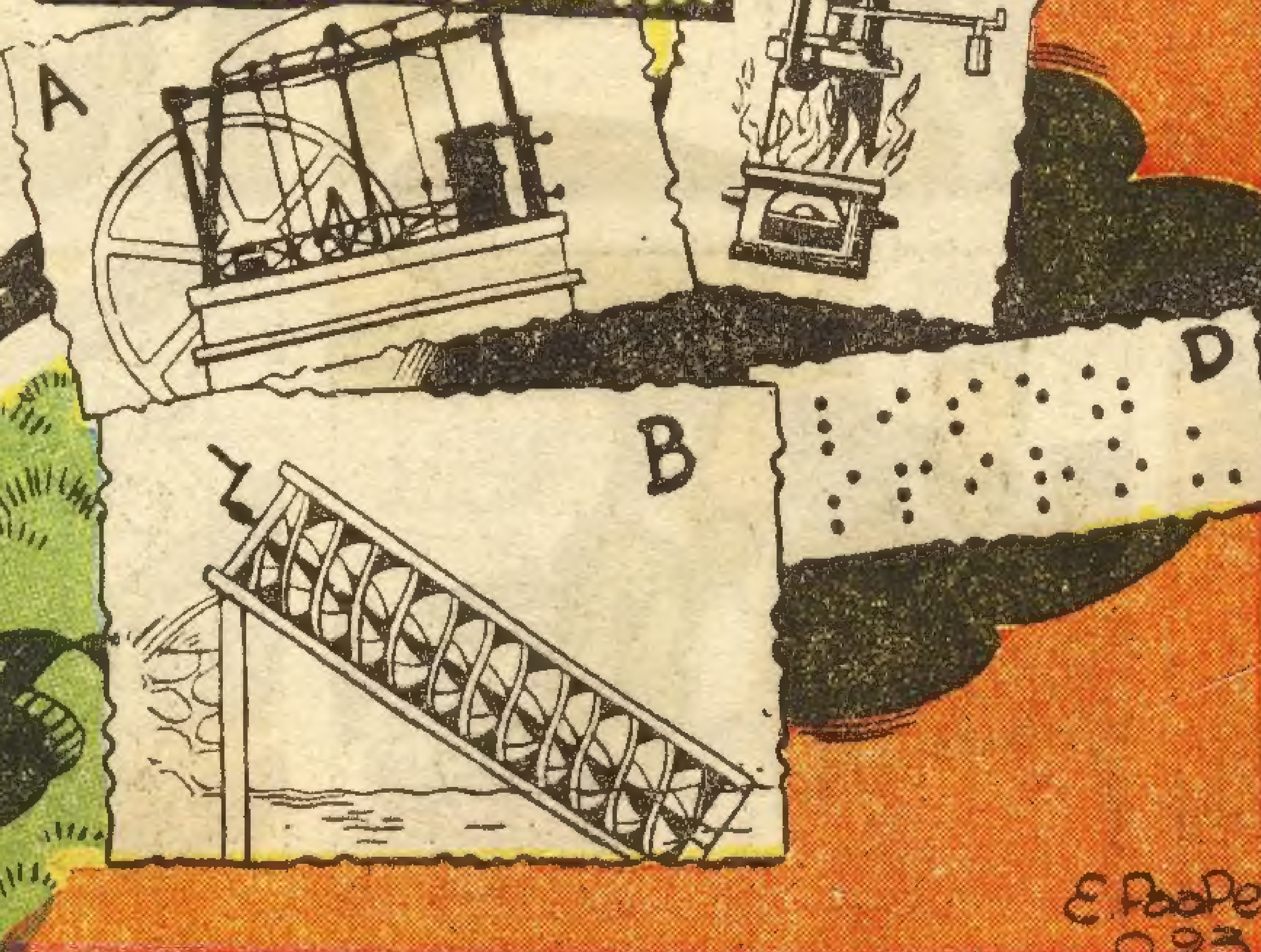

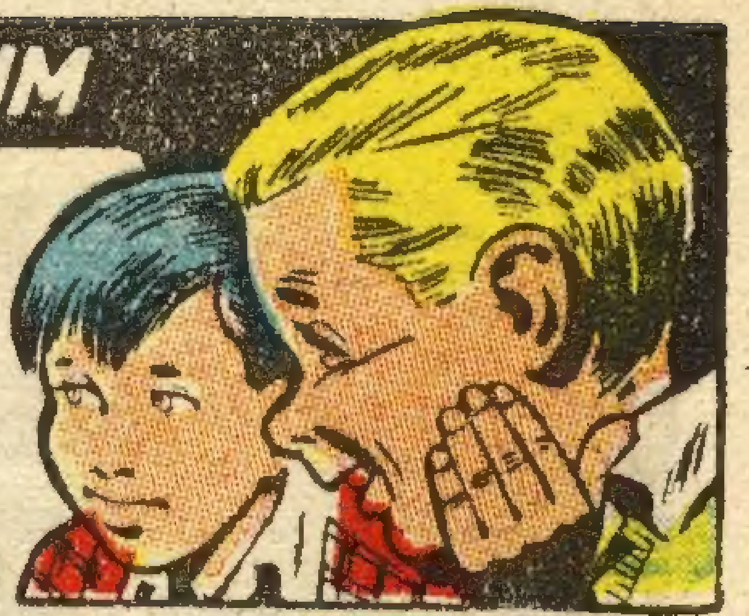

(Zie oplossingen blz. 13.)

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Hun moed redde hen

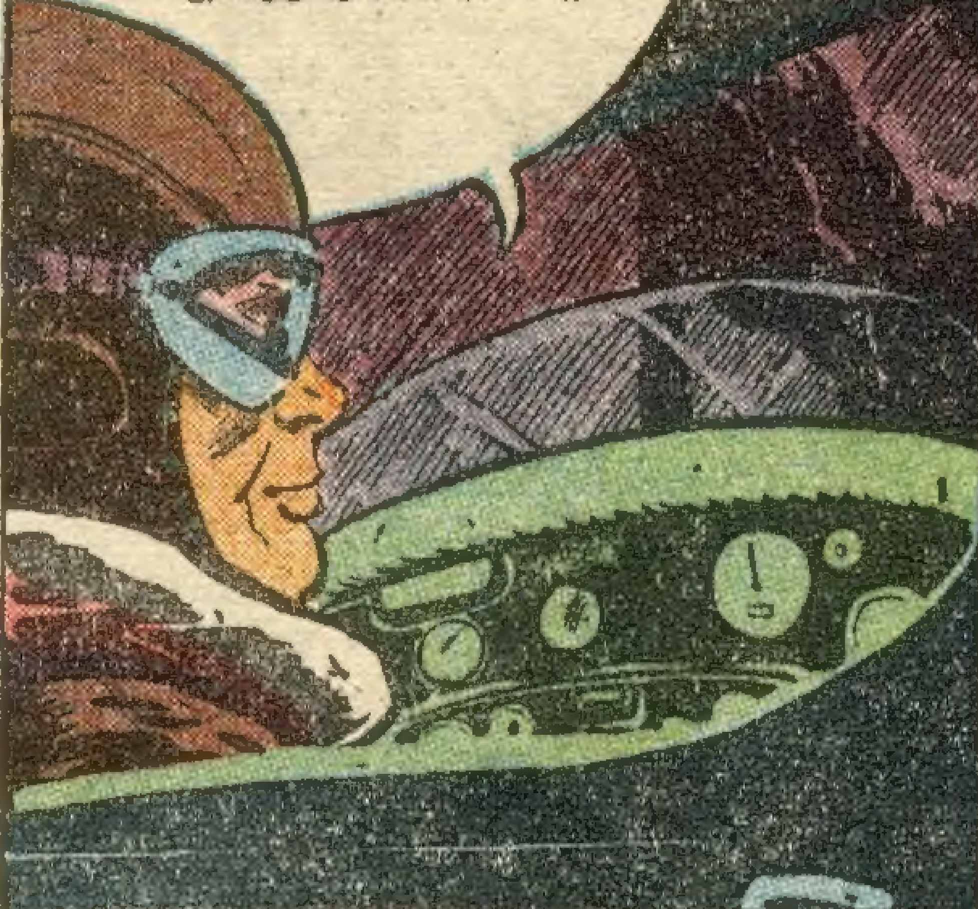

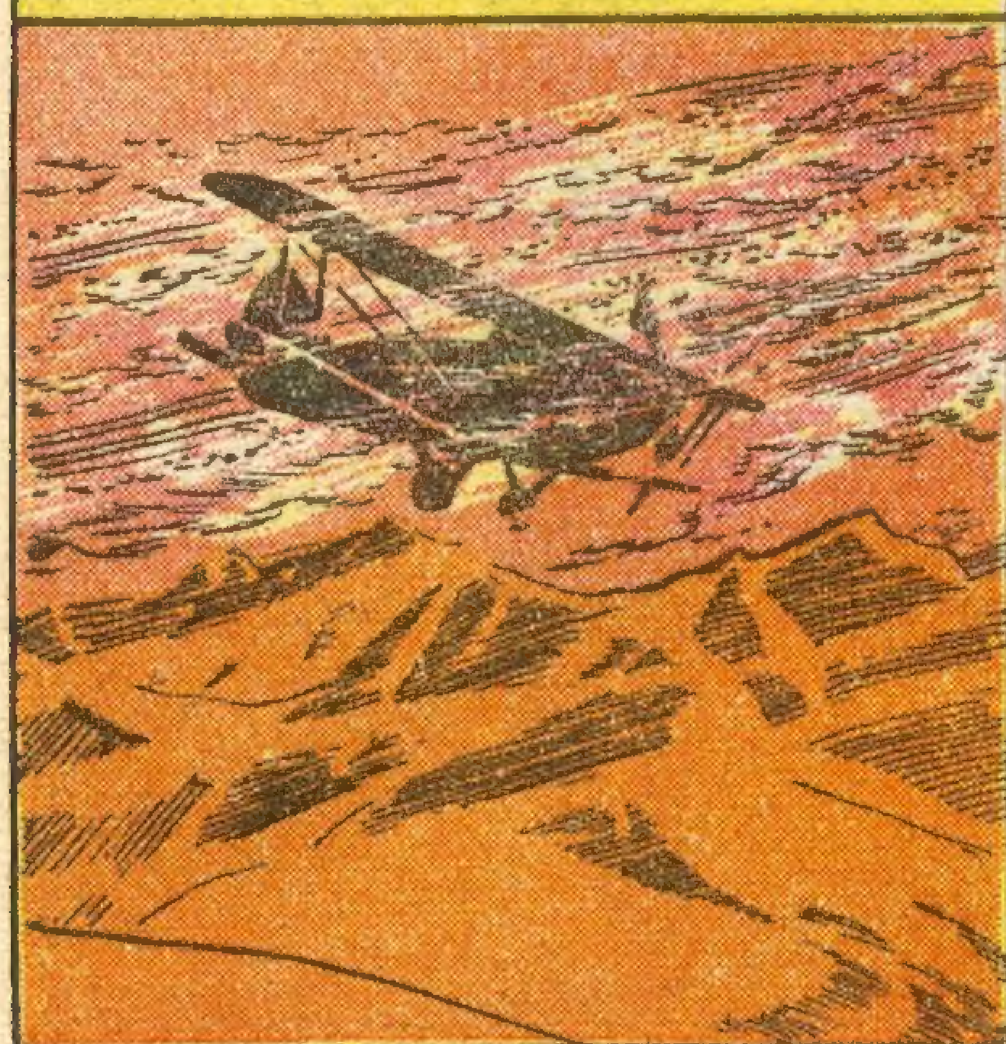

IN DIE TIJD WAREN RADIO EN RADAR NOG ONBEKEND. ZE MOESTEN ZICH RICHTEN NAAR HET KOMPAS...
WE ZIJN AL VIER UUR OP WEG. DE NIJL KAN NIET VER MEER ZIJN !...
DOOR DIE WOLKEN KUNNEN WE HEM NIET ZIEN...

WE ZIJN ER WAARSCHIJNLIJK AL OVERHEEN GEVLOGEN !... DAN VERANDEREN WE VAN KOERS! ...NOORDWAARTS !...

ALS WE DE LICHTEN VAN KAIRO WILLEN ZIEN, MOETEN WE TOT ONDER DE WOLKEN DALEN !...

HET VLIEGTUIG STORT ZICH IN HET WOLKENDEK...

PLOTSELING VOELEN ZE EEN SCHOK... HET TOESTEL RAAKT DE GROND !...

EEN GEWELDIG GEKRAAK... HET VEERT OMHOOG... VALT OPNIEUW...
OP.1.A

MET MOEITE SLAGEN DE TWEE MANNEN ER IN ZICH UIT HUN STUURSTOEL LOS TE MAKEN...
OPGELET VOOR BRAND!... VOORZICHTIG MET DE BENZINE !...

MOOI WERK GELEVERD !...
WAAR ZIJN WE ERGENS ?...

ZAND EN STENEN, GEEN PLANTEN !... WE ZITTEN VAST MIDDEN IN DE WOESTIJN !...

DE TOORTS ZAL ME TOT BAKEN DIENEN. IK TREK OP VERKENNING UIT !...

NA DRIE KWARTIER AFWEZIGHEID DUIKT SAINT-EXUPERY EINDELIJK WEER OP...
WE ZIJN INDERDAAD MIDDEN IN DE WOESTIJN TERECHT GEKOMEN...

HET BESTE WAT WE DOEN KUNNEN IS TOT MORGENVROEG DOOR TE SLAPEN...

MET MEER 250 KM. PER UUR ZIJN WE TEGEN HET DUIN AANGEBOTST. DAARNA IS HET TOESTEL OVER DE PLATTE STENEN VERDER GEGLEDEN.
GELUKKIG MAAR! ZE HEBBEN ALS ROLLEN GEWERKT EN EEN VOLKOMEN VERPLETTERING VERHINDERD...

"WIJ ZIJN NAAR HET WESTEN VERTROKKEN"... TIJDENS ONZE AFWEZIGHEID ZOU EEN VLIEGER HET WRAKSTUK KUNNEN ONTDEKKEN!...

NA EEN LANGE ONVRUCHTBARE DAGMARS KOMEN ZE NAAR HET KAMP TERUG...
EN GEEN HULP GEVONDEN. NIETS AAN DE HORIZON TE BEKENNEN!... JA, LATEN WE SLAPEN GAAN!...
NIEMAND HEEFT ONZE BOODSCHAP GEZIEN!... IK VAL OM VAN DE SLAAP!...

DE VOLGENDE MORGEN...
IK GA ALLEEN!... JIJ BLIJFT BIJ HET TOESTEL ALS JE IETS ZIET MAAK JE VUUR OM DE AANDACHT TE TREKKEN!...
'T IS ONZE LAATSTE KANS!... TOT ZIENS!...

NA EEN UITPUTTENDE MARS...
DIE HEUVEL LOOP IK NOG EVEN OP... DAN GA IK TERUG...

GEEN LEVENDE ZIEL...
NIKS... TERUG NAAR HET KAMP DAN MAAR!...

HET IS DONKER GEWORDEN... DE WEG TERUG IS MOEILIJK TE VINDEN...
IK WEET NIET MEER WAAR IK BEN...

IK NADER HET KAMP... DE MECANICIEN HEEFT WAT GEZIEN...

WAT HEB JE GEZIEN?...
NIETS... IK HEB VUUR GEMAAKT OM U TE LEIDEN.

WE RAKEN ER NOOIT UIT!...
TOCH WEL!... MORGEN GAAN WE SAMEN OP WEG!... HET VLIEGTUIG LATEN WE ACHTER.

DIT KEER BEPROEVEN WE HET IN NOORDWESTELIJKE RICHTING.
LATEN WE HOPEN, DAT WE MEER GELUK HEBBEN...

NOG EEN KLEINE INSPANNING, HET ZAL NIET VER MEER ZIJN!...
IK STIK VAN DE DORST...

WE MOETEN DE HEUVELKAM TRACHTEN TE BEREIKEN...
WE KUNNEN IN IEDER GEVAL PROBEREN...

GERED...EEN KARAVAAN... ALS ZE ONS MAAR OPMERKEN...

HE! HEDAAR!... HE!...
SPAAR JE STEM...ZE HOREN ONS GEWOON NIET!...

TWEE MANNEN, DIE ONS WENKEN. KOM!...

ZE HEBBEN ONS GEZIEN. ZE KOMEN...
IK GELOOFDE HET AL NIET MEER...

JE ZIET NU, DAT JE NOOIT MOET WANHOPEN.
'T IS EEN WONDER...

DANK ZIJ EEN LAATSTE KRACHTSINSPANNING KONDEN ZE GERED WORDEN...DIE ZAL HEEL WAT ZWAARDER ZIJN GEWEEST, DAN DIE JIJ MOET DOEN...DENK JE OOK NIET?...
GOED...IK ZAL 'T NOG EENS PROBEREN...MAAR ALS IK OOIT MEEKAN VOOR WISKUNDE, DAN IS HET TE DANKEN AAN SAINT-EXUPERY...
HA! HA! HA!

DE BAARD EN DE KALE

DE SCHAT VAN ALARIK

DOOR WILL * TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

Onze beide helden zijn met Prof. Baterlow op de plaats, waar Alarik zijn schat bewaard heeft. Zullen ze hem in de rivier terugvinden?

NIETS AAN TE DOEN MET DIE VERWENSTE SNOR!
!?

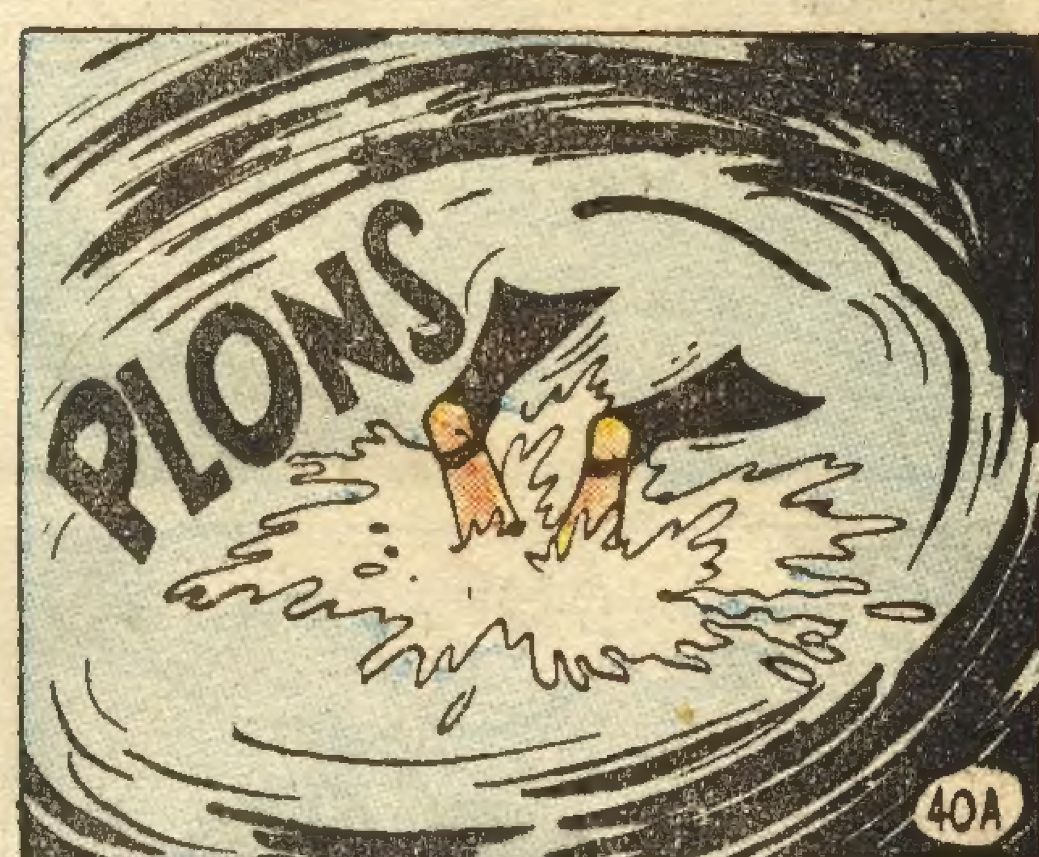

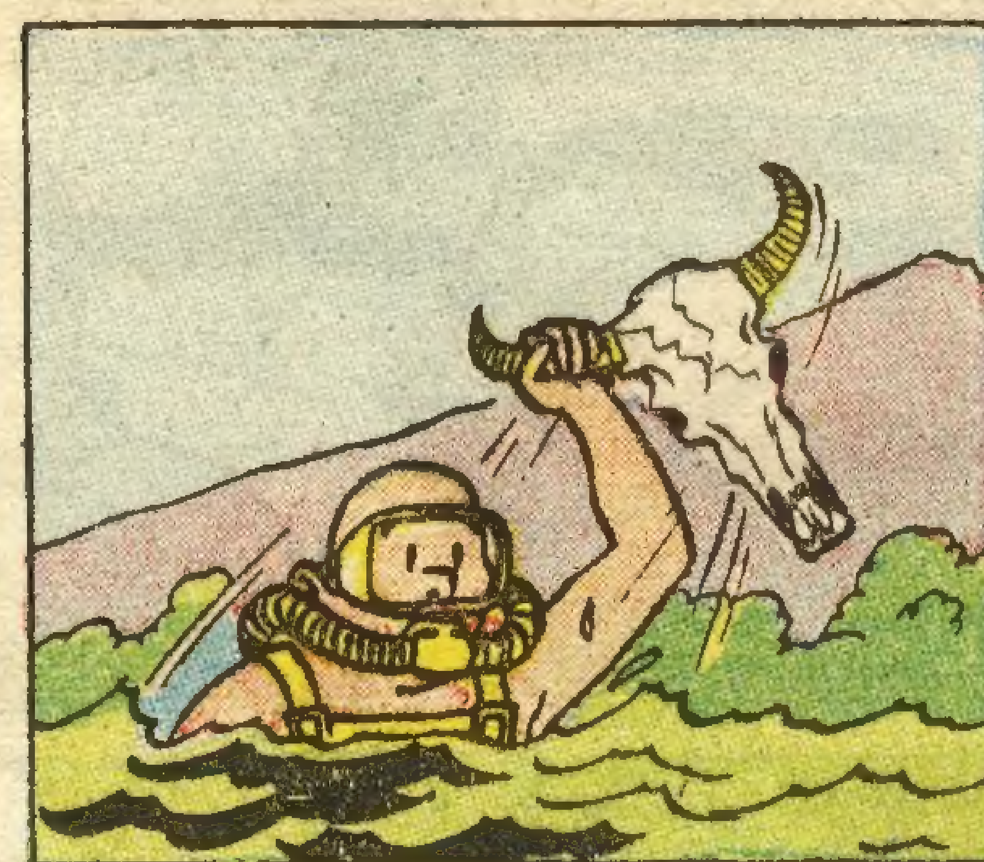

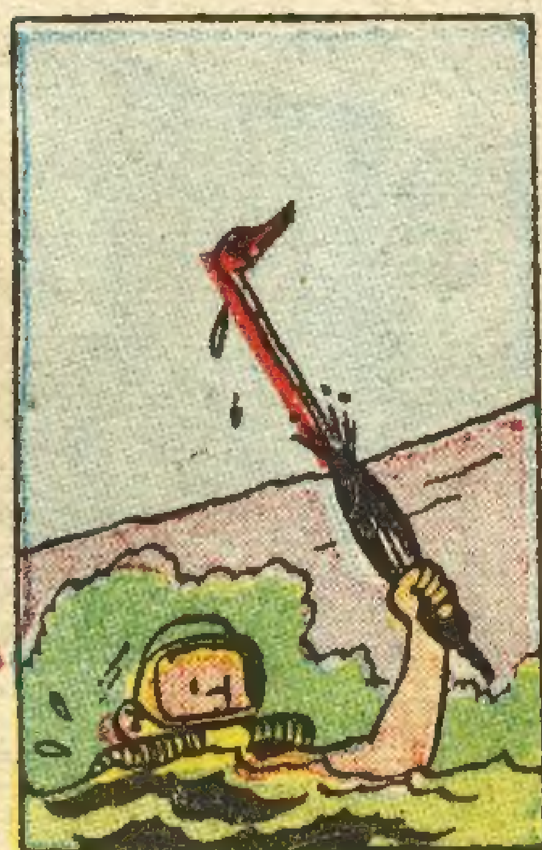

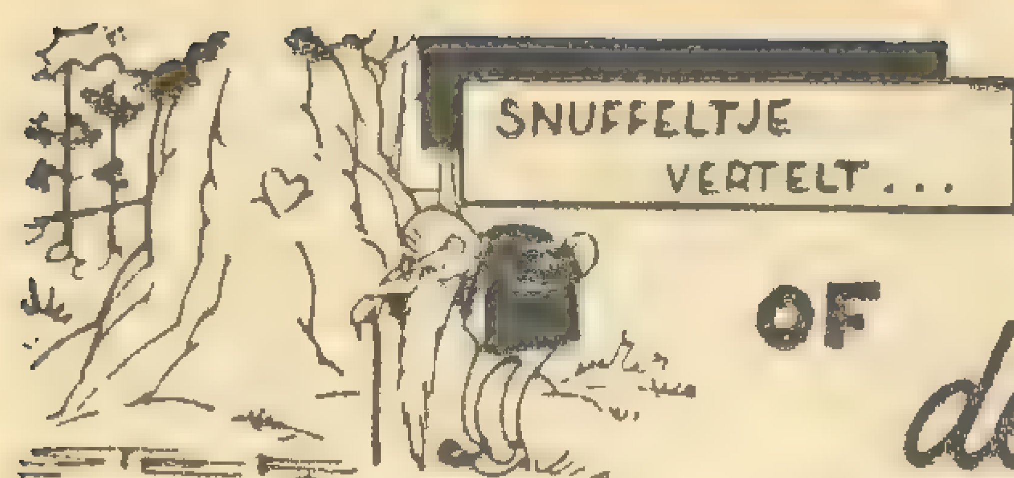

De grootste BOOM ter wereld OF de REUZENBOMEN van CALIFORNIË.

Voor OOM WIM uit Bergen op Zoom.

Als de rakkers — gelukkig komt dit nog maar uiterst zelden voor — mij vragen naar de grootste man, de dikste vrouw enz., dan antwoord ik daar niet meer op. Laat mij bijvoorbeeld beweren, dat Piet Kwabbernoot de slimste vent van de wereld is en daar komt er morgen één, nog slimmere, op de proppen! Wat dan? Maar wat de bomen betreft, ben ik tamelijk gerust en daarover moeten jullie stellig wat meer weten.

Onze brave rederijkers uit de XVIe eeuw zongen reeds van de trotse eiken uit onze bossen en de Bijbel schildert ons de val van de ceders van Libanon. Maar al dat boomgewas zijn zuigelingen vergeleken bij de **sequoia gigantea** en hun kleinere broer, de **sequoia sempervirens** uit het mooie en zonnige Californië. Nergens anders treft men die reuzen aan dan op de westelijke hellingen van de Sierra Nevada. En dit op een hoogte gelegen tussen 1.350 en 2.600 meter. De grootste bomen dragen speciale namen, zij worden door de toeristen druk bezocht, net zoals bij ons de grotten van Han of de catacomben van Valkenburg!

Grote plakkaten zitten op hun stammen gespijkerd en vermelden fier de naam. Zo hebben wij b.v. de Grizzly Giant. Deze boom heeft een omtrek van... twee en dertig meter aan de voet! Op drie meter hoogte heeft hij nog... zeven meter middellijn en zo verheft hij zich pijlrecht, torenhoog. Zijn zijtakken, die eerst op zeer grote hoogte beginnen, zijn altijd nog tot twee meter dik.

Toch moet Grizzly Giant onderdoen voor de jammer genoeg nu omgevallen « Vader van het Woud », een boom van meer dan... honderd vijftig meter hoogte, dus nog vele meters hoger dan de O. L. Vrouwetoren van Antwerpen (123 m.). De stam alleen was meer dan honderd meter lang tot op de plaats, waar hij afbrak door de val tegen een andere boom. Op deze plaats, dus meer dan honderd meter boven de grond, had hij nog een dikte van bijna zes meter! Aan de voet had deze knaap een omtrek van veertig meter! Merkwaardig nu was, dat de stam, tot op zestig meter van de grond, hol was! Een zestig meter lange tunnel, breed genoeg om een stevige cowboy op zijn ros daar te laten doordraven! Deze boom was dan ook de grootste. Hij heeft echter nog andere merkwaardige broers, ook honderd meter (en meer) hoge sinjeurs, zoals de Generaal Grant, de Lincoln, de Vermont en de Wawona. Deze laatste boom heeft een typische en schilderachtige bizonderheid: men heeft de weg, in plaats van hem om te leiden, doodeenvoudig als een tunnel door zijn stam heen gehouwen. Je kunt daar gemakkelijk met een grote kar getrokken door een koppel paarden, doorheen! De ouderdom van deze oude heren... Zij zijn ouder dan de oudste menselijke bouwwerken. De geleerden geven ze zeven tot acht duizend jaar, en nog staan hun takken prachtig groen!

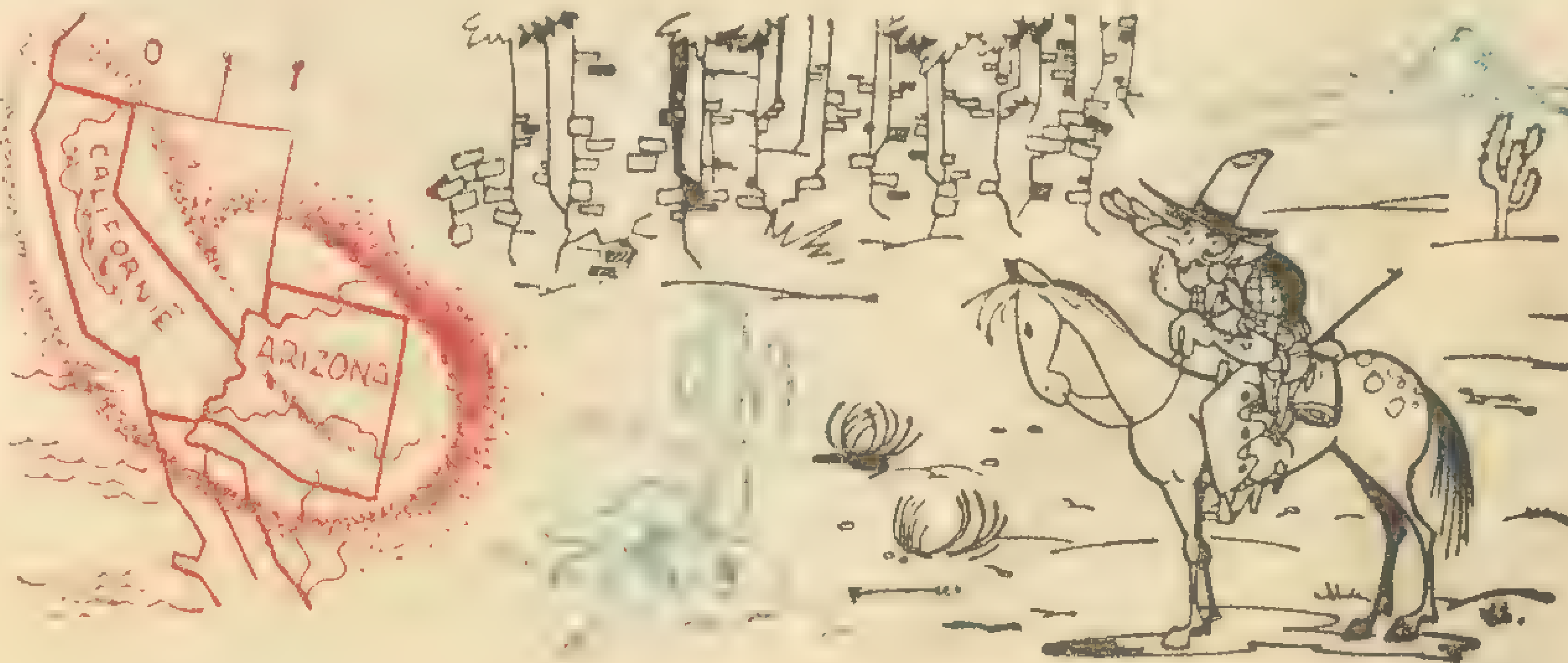
Het versteende woud van Arizona

Nu we toch in de streek der cowboy's zitten, trekken we meteen maar naar Arizona. Is het waar, dat daar een uitgestrekt « versteend woud » is? Ja, **RED RYDER** uit **Amsterdam**, dat is zo. Het heeft een oppervlakte van meer dan tien vierkante mijl (Engelse). Het is een woestijnachtige uitgestrektheid, bezaaid met versteende boomstammen, meestal in stukken gebroken. Sommige stammen zijn echter vijftig tot zeventig meter lang en hebben aan de wortels twee tot drie meter dikte. Zij zijn echter... uit de mooist gekleurde, en volgens de vezels van het hout, geaderde steensoorten als kwarts, agaat en onyx! Prachtige, als juwelen gebruikte gesteenten... Welke tovenaar is hier aan het werk geweest? Wel, deze stammen zijn millioenen en millioenen jaren oud. In die oertijden (Trias en Nesazoisch tijdperk) moet een enorme natuurramp deze woudreuzen ontworteld en door het water overspoeld hebben. De gronden der omgeving moeten zeer rijk geweest zijn aan metaalertsen, die, onder water, ijzerroest, kopergroen, enz., begonnen af te geven. Ook een grote hoeveelheid kalkstof zweefde in dat water. Geleidelijk vergingen door rotting de houtvezels. In de ontstane pijpjes en openingen drong kalksteen en allerlei metaalroest (metaaloxyden) binnen. Duizenden jaren moet dit proces geduurd hebben tot... het laatste vezeltje hout was verdwenen en vervangen door de mooiste geaderde marmers, die maar denkbaar zijn! Maar dat alles ging niet zomaar in peis en vree! Intussen hadden hevige vulkanische uitbarstingen plaats, die de bomen met as en lava bedekten en ze steeds dieper de bodem indreven. Millioenen jaren deden de bomen duizenden meters diep in de aardlagen zakken, net als onze steenkoollagen. Toen kwamen er nieuwe vulkaanuitbarstingen die de lagen weer naar de oppervlakte drongen. Door voortdurende afregening en verwering kwamen deze stammen eindelijk weer in het licht der zon, die ze eens had laten groeien! Wat is de geschiedenis van de natuur toch spannend! Een echte roman, nietwaar, rakkers! Als jullie later groot... en rijk zijn, moeten jullie zeker eens naar Arizona en Californië.

Met Robbedoes vooruit en vooraan!

Je trouwe aartsrakker,

SNUFFELTJE.

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck geïllustr. door Ref

(20)

KORTE INHOUD

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherm boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen. Hij weet echter te ontvluchten. Met enkele inlanders gaat hij op zoek naar de vader van Mariana. De Grote Baas en enkele mannen van de Rode Vleugel snellen Piet te hulp. Juanito, een halfbloed, geleid hen met enkele Indianen door het oerwoud. Hij laat hen in de steek. Hij sluipt om het kamp en wordt gevangen. Een slang valt hem aan. De Grote Baas grijpt in.

Hij verweet zichzelf, dat hij zijn revolver bij het vuur had laten liggen.

De vier seconden, die nodig waren om het wapen te grijpen en te ontladen zouden voldoende zijn om de slang bij Juanito te laten komen, die onherroepelijk een beet zou krijgen.

De gedachten volgden elkaar met razende snelheid in het hoofd van de Grote Baas op. De curuyu schoof op een meter afstand langs hem heen. Met een moedige sprong wierp hij zich op de slang, greep het ondier bij haar staart en met een geweldige zwaai, alsof hij een zweep wilde knallen, wierp hij haar in de Maranon.

Het vuile water van de rivier sloot zich boven de slang, die net eender blafte als een hond, die pijn heeft

Dit alles gebeurde zo vlug, dat zij allemaal een ogenblik ademloos bleven kijken, wat er zou gebeuren. De Grote Baas lag nog op de grond met zijn armen wijd uitgestrekt. Langzaam en werktuiglijk maakte hij de werpende beweging nog af.

De drie jongens staarden nog naar het gebeurde en Juanito, die zijn mond nog openhield om te schreeuwen, kon geen geluid meer uitbrengen.

Toch was hij de eerste, die zijn bezinning weer terug had. Terwijl de Grote Baas langzaam overeind kroop, sprak hij langzaam, maar met een stugge stem uit :

— Je hebt mijn leven gered en wie een leven redt, mag bezit nemen van dit leven. Ik behoor je toe, je kunt me vragen, wat je wilt.

De Grote Baas glimlachte en liep naar zijn gevangene.

— Ik heb je helemaal niet zoveel te vragen, Juanito. Ik zou alleen willen weten, waarom je ons tot hier gevolgd hebt.

Een ogenblik aarzelde Juanito en schudde zijn hoofd :

— Ik zal sterven als ik spreek, want zodra zij ontdekken, dat ik gesproken heb, zullen zij mij ter dood veroordelen. Waarheen ik ook ga, zij zullen op heel de wereld knechten hebben, die mij ter dood zullen brengen. Maar ik zal toch spreken, omdat jij mijn leven gered hebt.

— Je zult niet sterven, Juanito, want waarheen je ook in de wereld gaat, zijn mijn mannen, de mannen van de Rode Vleugel, die je zullen beschermen.

— Dr. Cucharro zal mijn dood bevelen, zodra hij weet, dat ik gesproken heb.

De Grote Baas liet een fijn gefluit horen.

— Hé ! Je zou bijna zeggen, dat wij oude kennissen ontmoeten.

Met een beweging van zijn machete sneed hij de touwen van de gevangene door en Juanito kwam bij het vuur zitten. Hij had een lange geschiedenis te vertellen. Hij trad verschillende keren in herhalingen voor hij klaar was, maar de Grote Baas en zijn jongens waren een en al oor.

— Toen Dr. Cucharro in het hartje van het amazonewoud goud gevonden had, wilde hij het tegen de wil van Dr. Leurant, zijn chef, exporteren. Dat betekende, dat de halfbloeden, de gelukzoekers en al het uitschot, dat zich onder de goudzoekers bevindt, zich op het Amazonegebied zouden storten. Dat was niet het doel van Dr. Leurant, die integendeel een gebied van vrede en rust in de Amazonegebieden wilde scheppen, waar de stammen bevriend zouden zijn en elkaar zouden verdragen. Daarom verbood hij Dr. Cucharro zijn opgravingen voort te zetten.

» Dr. Cucharro verzette zich en ontvoerde de twee kinderen van Dr. Leurant om hem te dwingen toe te geven.

— Twee kinderen ?

— Ja, een jongen en een meisje. Men deelde Dr. Leurant mede, dat zij niet mishandeld werden en dat zij leefden. Dat is alles wat hij van hen te weten kon komen.

» Dr. Leurant gaf echter niet toe, hij heeft zich altijd tegen de aanwezigheid van goudzoekers in zijn streek verzet. De mannen van Dr. Cucharro hebben maar een paar adertjes kunnen exporteren.

— Maar hoe kon Dr. Leurant...

— Alle stammen in het Amazonegebied luisterden naar Dr. Leurant, alsof hij werkelijk hun profeet was. Dr. Leurant hoefde maar iets aan te duiden om zich onmiddellijk door de stammen te laten gehoorzamen.

— Goed en wel, maar daarmee weten wij nog niet...

— Zes maanden geleden hebben wij gehoord dat Dr. Leurant niet meer te vrezen was en een vriend de chef van onze bende van de sector Iquitos, heeft tegen mij gezegd, dat Dr. Cucharro nu hij Dr. Leurant niet meer hoefde te vrezen, diens dochter vermoord had.

» Maar op het laatste ogenblik vluchtte het meisje inplaats van gedood te worden en wij hoorden, dat u in de buurt van de Maranon zocht.

» Een groep van onze bende komt de Maranon af, terwijl ik als uw begeleider stroomopwaarts vaar. Wij moeten de dochter van Dr. Leurant dus vinden en haar volgens streng bevel door de dichtstbijzijnde Indiaanse stam laten doden.

— Maar wat heb jij daar mee te maken? Waarom gehoorzaamt iedereen je?

Juanito glimlachte trots.

— Ik ben hier in het woud de vertrouwensman van Dr. Cucharro. Men gehoorzaamt mij niet om mij, maar omdat men de macht van Dr. Cucharro kent. Sinds Dr. Leurant weggecijferd werd, is Dr. Cucharro de man, die bevelen geeft in het woud Hij begint mijnen te bouwen en weldra zal het goud de Maranon en de Amazone afdrijven. Weldra zal heel de bende van Dr. Cucharro schatrijk zijn.

De uitleg van Juanito was vrij verward en onduidelijk.

De Grote Baas vatte haar in het kort samen :

— Als ik het dus goed begrijp, staat Dr. Cucharro aan het hoofd van een machtige bende, die op het ogenblik bezig is om goudaders in het Amazonegebied te exploiteren en die nergens voor terug zal schrikken, zelfs niet voor een misdaad of het uit de weg ruimen van iemand, die hen in de weg staat. Is het zo ?

— Ja, zo is het.

— Goed.

De Grote Baas werd ernstig en zijn ogen rustten ernstig en zacht tegelijk op het gezicht van Juanito :

— En jij, Juanito ? Jij bent geen bandiet... Waarom gehoorzaam je hem dan ?

De jonge halfbloed haalde zijn schouders op en maakte een machteloos gebaar :

— Ik weet niet eens wie ik ben. Alles wat ik mij herinneren kan, is dat een blanke man zich over mij boog toen ik nog heel klein was. Hij lachte tegen mij en streelde mij. Daarna... is er alleen maar een groot zwart gat... Ik herinner mij alleen mijn leven in Iquitos, mijn leven bij een man, die mij verzorgde, die op mij paste en die mij eten gaf. Die man is het hoofd van de bende van Iquitos. Hij begon met mij opdrachten te geven, hij heeft mij op de hoogte gebracht van het werk van de bende...

Juanito haalde weer zijn schouders op en hervatte :

— Soms voelde ik, dat ik niet van dit werk hield, maar wat moest ik anders doen ? Ik ken niemand, ik ben helemaal alleen en het deed mij zo'n plezier, dat ik de Indiaanse stammen kon bevelen, dat zelfs de officieren van Iquitos en de tolbeambten bang voor mij waren, omdat ik machtig ben. Ik was er trots op... en ik ging steeds verder...

Hij zweeg een ogenblik en sprak toen verder :

— Zie je, ik had er eigenlijk nooit over nagedacht. Ik deed, wat mij opgedragen werd. Maar sinds ik jullie zie leven, sinds ik gezien heb hoe jullie samenwerken, hoe jullie elkaar helpen, hoe jullie naar het andere einde van de wereld gekomen bent om een van jullie vrienden te helpen, heb ik bij mijzelf gezegd : Zou ik misschien niet iets anders kunnen doen ? Jij hebt je leven voor mij in de waagschaal gesteld, je zou je voor mij opgeofferd hebben. Het was meer dan gevaarlijk om de curuyu te verhinderen mij te bijten. Dat geeft mij veel te denken, maar... ik weet nog niet wat ik doen moet...

— Wat je in elk geval doen moet, is nu bij ons komen. Wij moeten Mariana, de dochter van Dr. Leurant vinden en voorkomen, dat zij in handen van de bende van Dr. Cucharro valt. Daarna moeten wij Dr. Leurant ook terugvinden. Weet je werkelijk niet wat er van hem terecht gekomen is ?

— O ja. Hij bevindt zich nu eens hier en dan weer daar in het woud. Maar hij verzet zich niet meer tegen Dr. Cucharro en de inboorlingen zeggen, dat hij door de Geest bezocht wordt.

— Door de Geest bezocht ?

— Ja. Dat zeggen zij van mensen, die gek zijn. Misschien is Dr. Leurant wel gek geworden...

— Wij moeten hem toch zoeken.

— Als je wilt, kan ik gauw genoeg te weten komen, waar hij is, zei Juanito. Maar zodra Cucharro dat hoort, zal hij niet alleen mij naar het leven staan, dan zal hij u allemaal willen doden.

De Grote Baas glimlachte geruststellend terwijl hij opmerkte :

— Het is niet de eerste keer, dat men ons heeft willen doden, Juanito, en zij hebben er altijd flink spijt van gehad.

Juanito wierp hem een bewonderende blik toe en viel toen weer in stilzwijgen.

Het was aan hem te zien, dat hij zich met vragen bezighield, die van tevoren, nog nooit in zijn hoofd opgekomen waren. Hij dacht diep na, hij zocht...

— En de zoon van Dr. Leurant ? Waar is die ?

— Ik heb nooit over hem horen spreken.

— Misschien werd hij aan een andere Indiaanse stam toevertrouwd.

Juanito schudde zijn hoofd.

— Als hij aan een Indiaanse stam toevertrouwd was, had ik het moeten weten. Nee, hij is verdwenen en zodra ik over hem begin te spreken, zwijgen mijn kameraden en Dr. Cucharro.

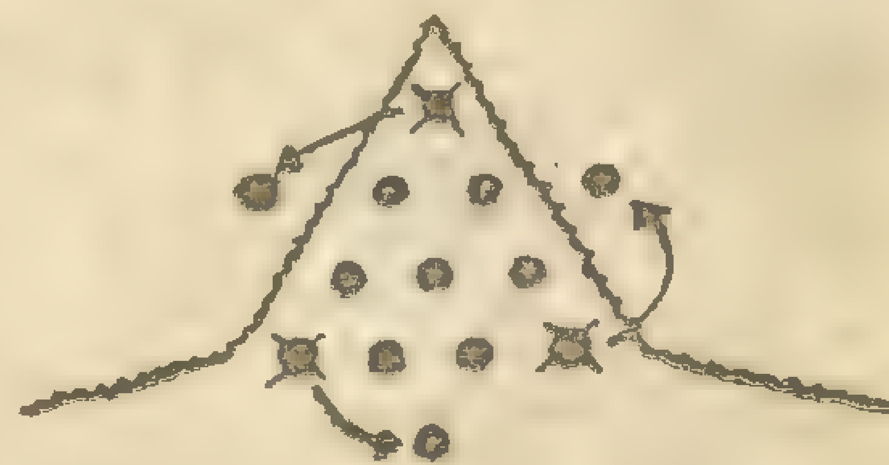
(Wordt vervolgd.)

Wie weet het ?

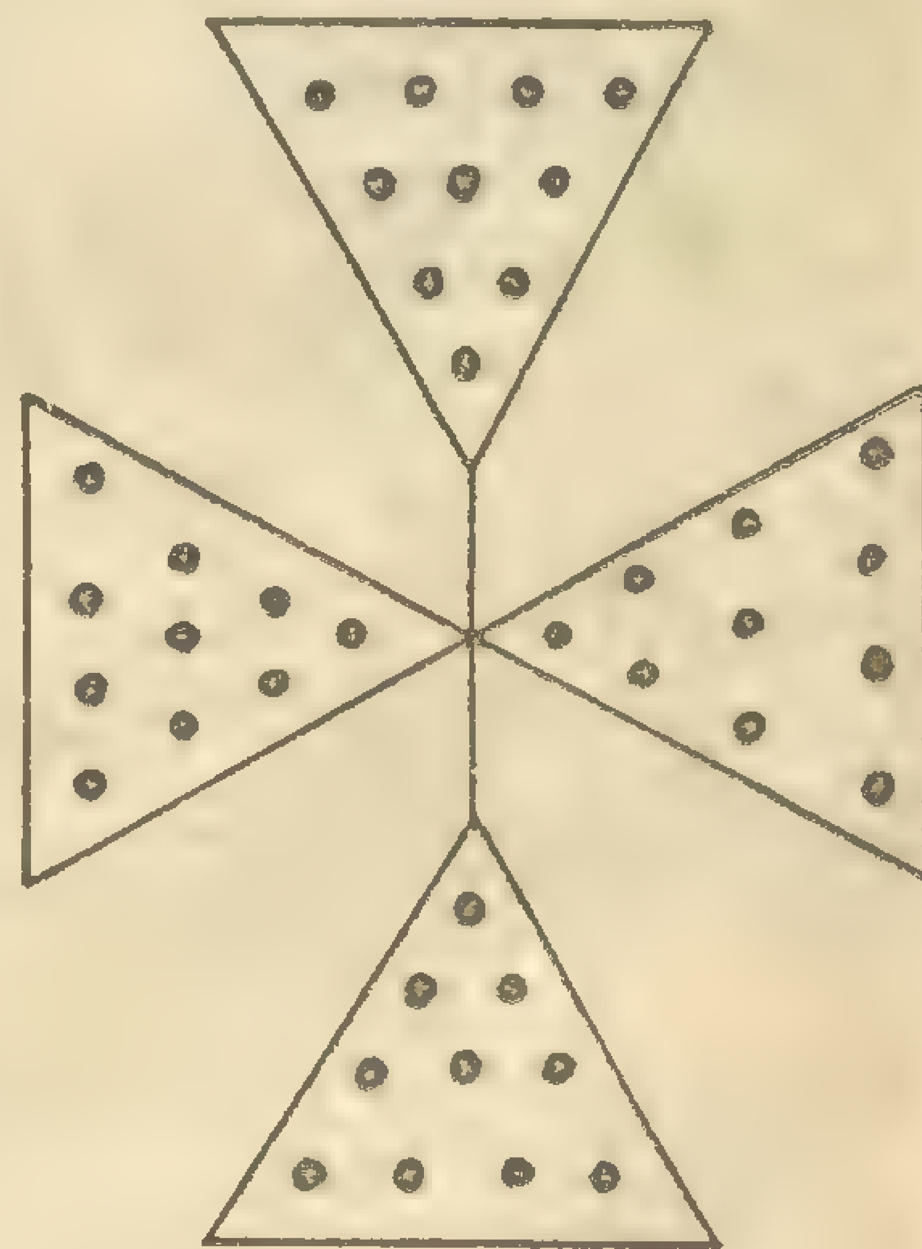
(Oplossingen van bladz. 5.)

SPEL Nr. 1

In elke driehoek moeten drie bloemen als volgt verplaatst worden :

om er dit uit te krijgen :

SPEL Nr. 2

Vijf en negentig stenen.

SPEL Nr. 3

Honderd vijf en dertig driehoeken.

SPEL Nr. 4

A. De stoommachine van WATT.
B. De schroef van ARCDIMEDES.
C. De PAPINiaanse pot.
D. Het blindenschrift van BRAILLE.

SPEL Nr. 5

1. — 15 minuten.
2. — 35 % zout.
3. — 25 maal.
4. — 1840.
5. — XVIIe eeuw.

HUP ROBBEDOES

OVER BAND.

Fred, onze doelverdediger, liep meer dan vier pas met de bal, voordat hij die het veld weer instuurde... Het fluitje snerpt : onrechtstreekse vrije schop voor de aanvallende ploeg !

Hoe moeten de medespelers van Fred zich nu opstellen om hun doelverdediger te helpen ? De vrije schop is toegekend binnen het doelgebied. De spelers lopen door elkaar als kippen zonder kop.

— Wat mankeren jullie, wil ik weten.

— Wel, meneer Frank, als we 9,15 m. van Frans, die de vrije schop neemt, vandaan moeten blijven, komen we achter de doelpalen terecht of toch ergens, waar we onze doelverdediger van geen nut meer kunnen zijn !...

— Maar domme kerels, roep ik verbaasd, weten jullie niet, dat je op de doellijn mag staan, als de vrije schop op minder dan 10 yards van het doel genomen wordt ?

— Ach ja, dat is waar ook, zegt Rob.

De achterspelers, spil en kanthalfs nemen in het doel hun plaats in. De overige spelers van Robje's ploeg blijven netjes 9,15 m. van de bal. Als ieder zijn plaats heeft ingenomen — met nog een man van de voorhoede in doel — gaat het fluitje weer.

Frans, die de vrije schop moet nemen, beweegt zich niet.

— Hé, Frans, schiet op ! Neem die vrije schop !

— Best, meneer Frank, maar hoe ? Ik mag niet ineens op doel schieten ! Waar moet ik dan met die bal heen ?

— Jan, kom mee !

Ik poot Jan, een clubmaat van Frans, vlak bij hem.

— Frans, geeft dus over aan Jan. Jan mag dan onmiddellijk 'n knoert op doel geven. Vooruit !

Zo gebeurt ook. Maar Fred plukt de gloeiende kogel van Jan uit de lucht. Prachtig gedaan !

— Begrepen nu allemaal ?... Dan nog dit : als de vrije schop op méér dan 9,15 m. van de doellijn wordt toegekend, mogen de verdedigers op de bekende afstand van de bal op 'n rijtje voor hun doel gaan staan om dat aldus te beschermen. De ploeg die de vrije schop te nemen krijgt stelt zich zo op, dat de bal aan een ploegmaat kan worden doorgegeven. Die knalt dan op doel. Natuurlijk kun je ook proberen hem over de muur van spelers heen te werken, waarop je maats kunnen toelopen om het bruine monster tussen de doelpalen door te jagen. Kwestie van handigheid, afspraken en tactiek !

» Wacht, dat doen we volgende keer nog eens dunnetjes over.

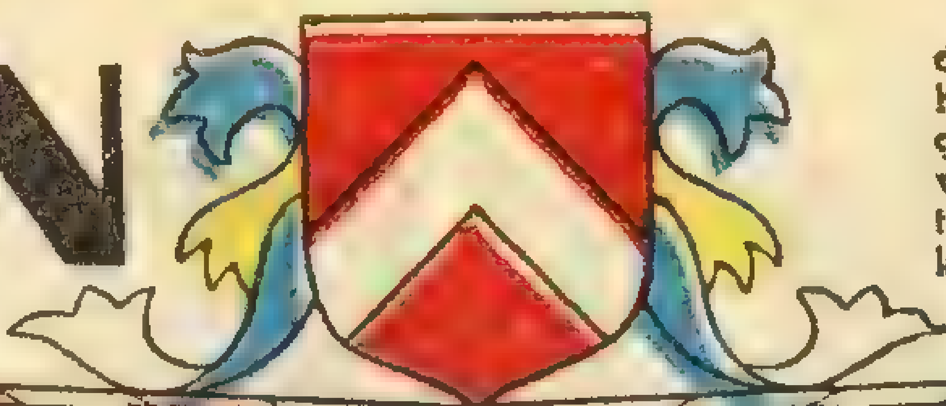
FRANK.

WIJ BEGINNEN DE DAG...

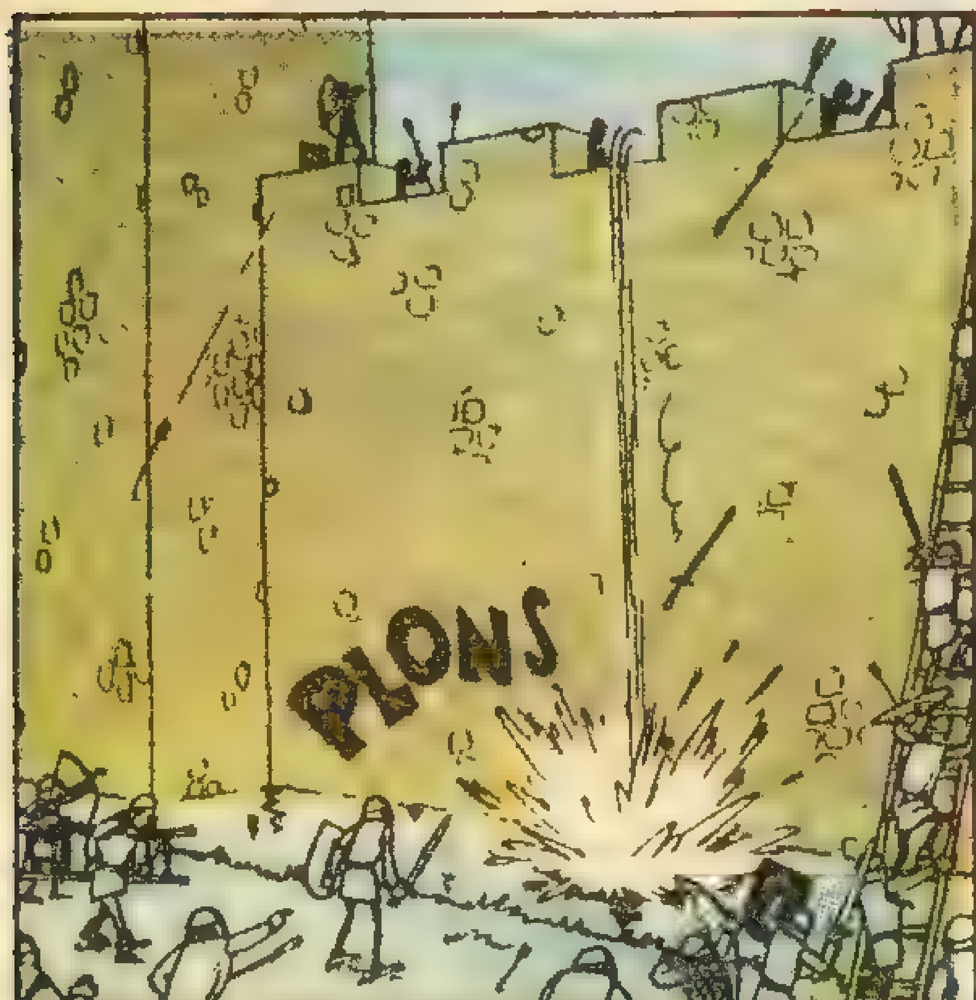
Er ligt een lange halter voor me klaar. Een zwaar ding ? O, dat valt mee ! Eerst laad ik hem op mijn RECHTERSCHOUDER en loop er 'n eindje mee. Dan over de LINKERSCHOUDER en tenslotte leg ik hem IN MIJN NEK.

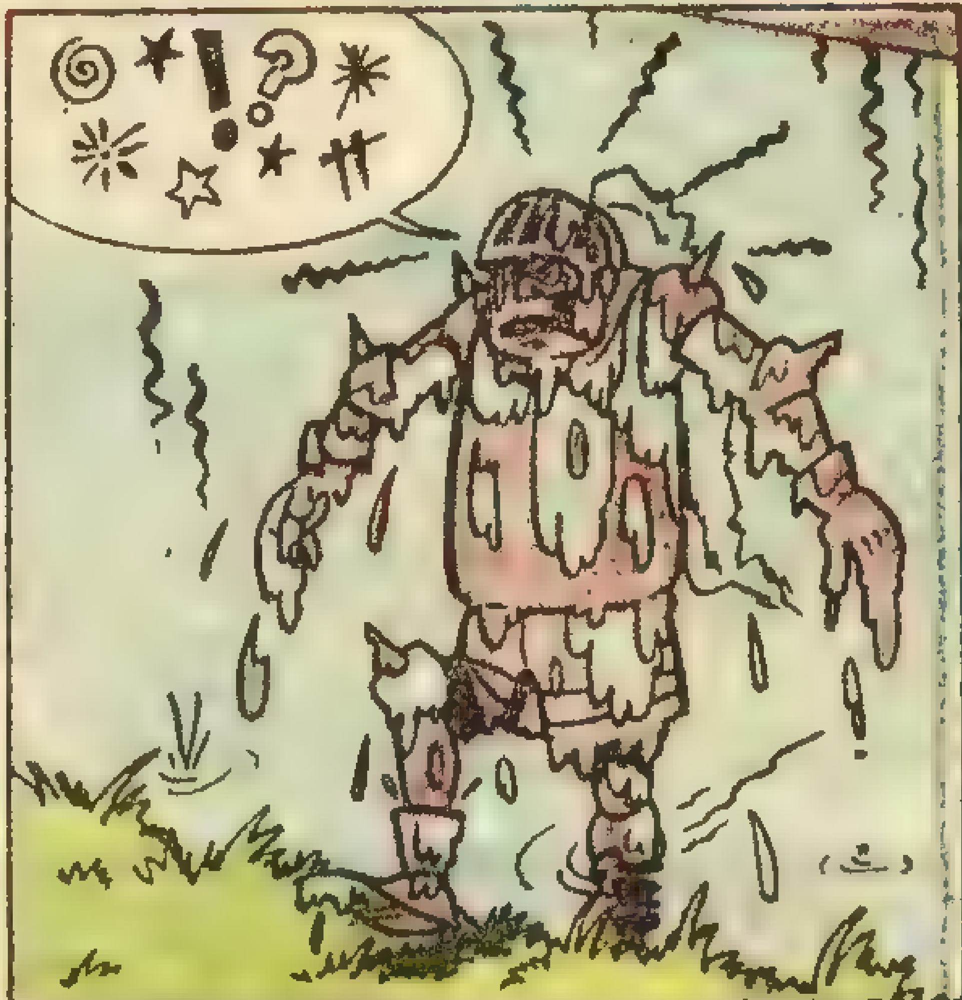

JOHAN

Van Basenau, die met zijn bende het slot des konings belegert, heeft vaste voet op de wallen gekregen. Gelukkig weet de Heer van Driebergen hem echter terug te sturen naar waar hij vandaan komt, wel wat ruw misschien...

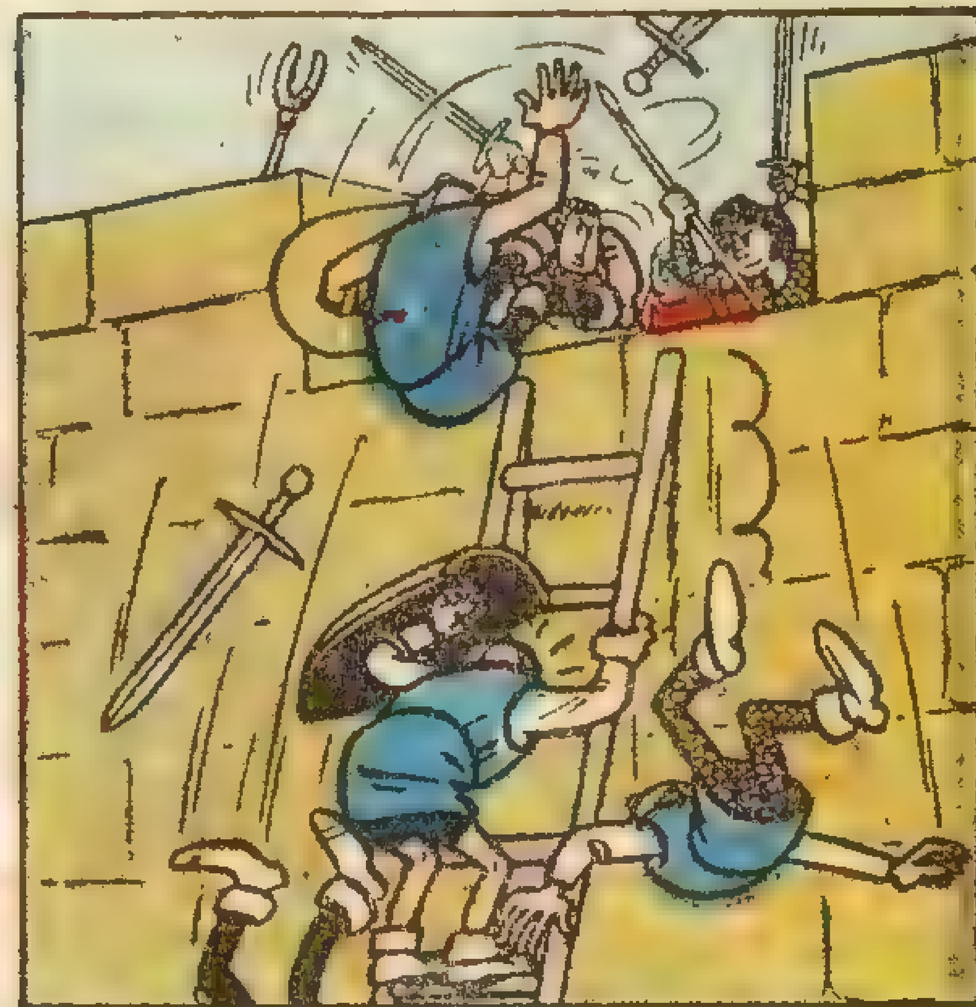

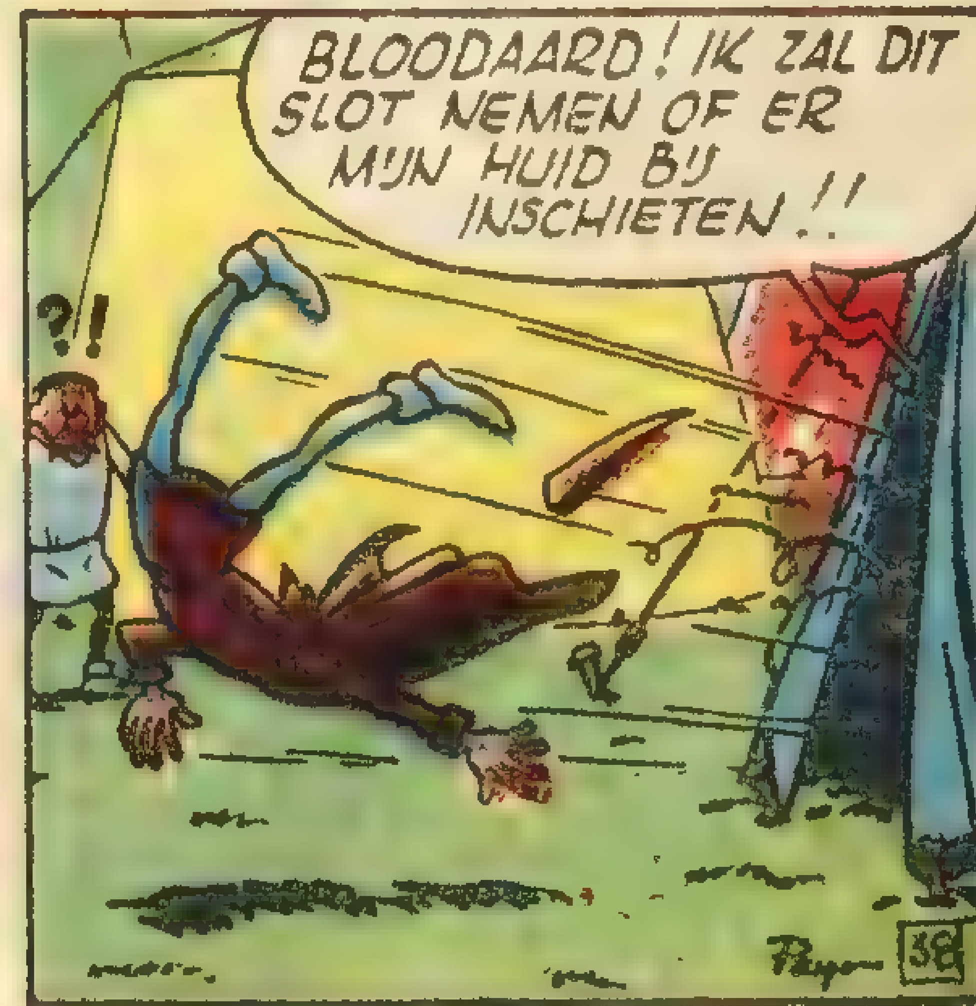

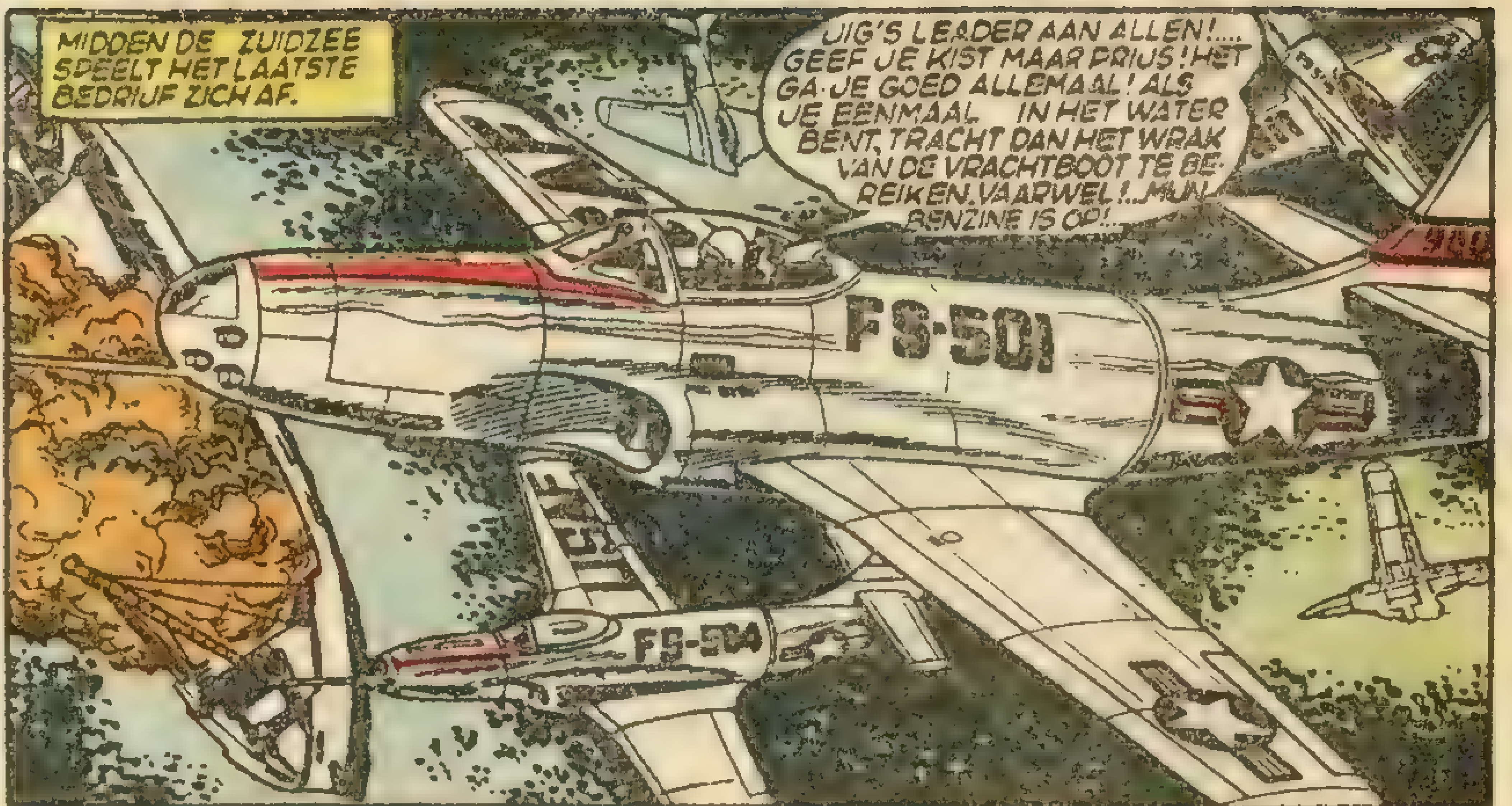

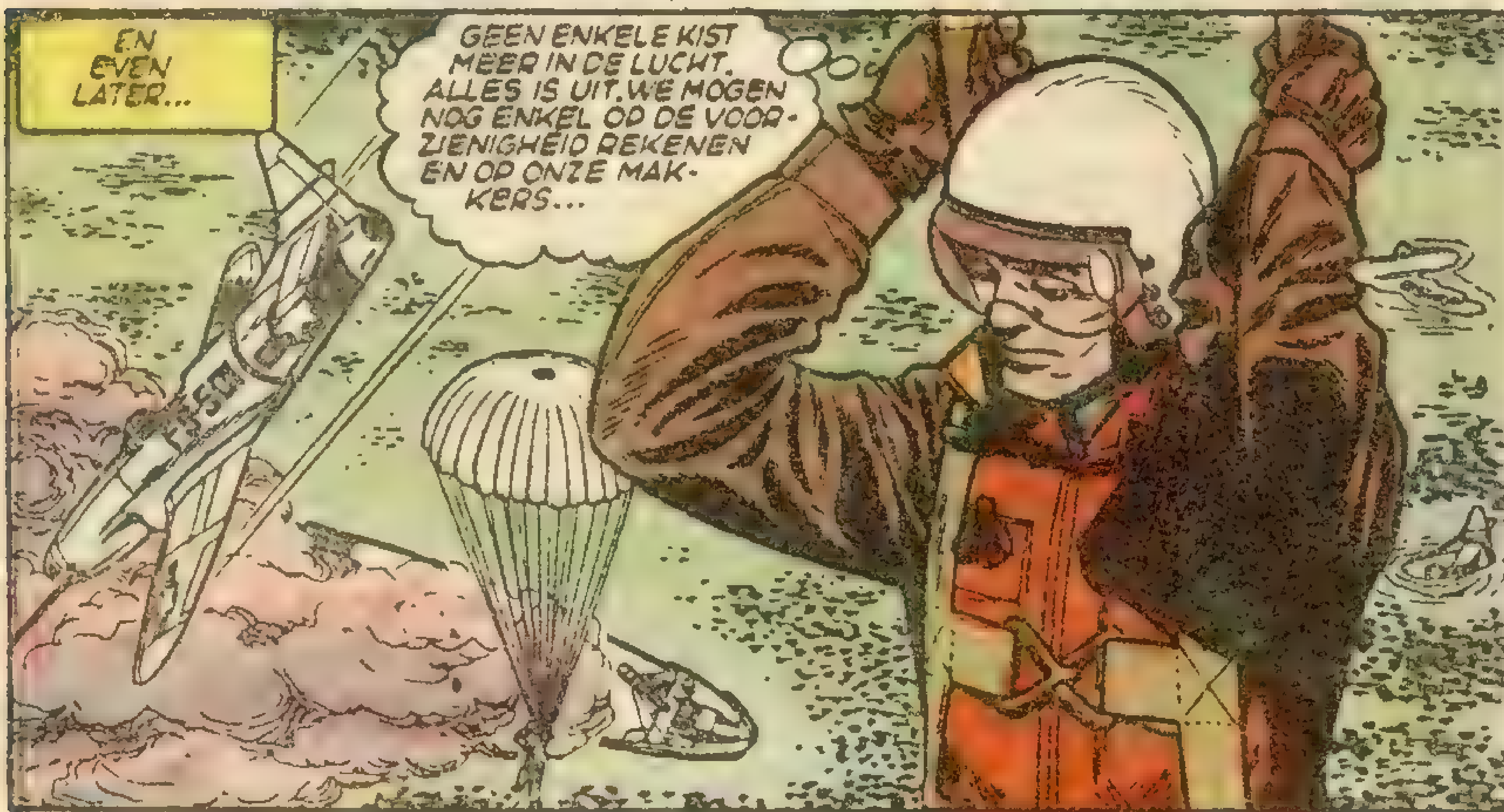

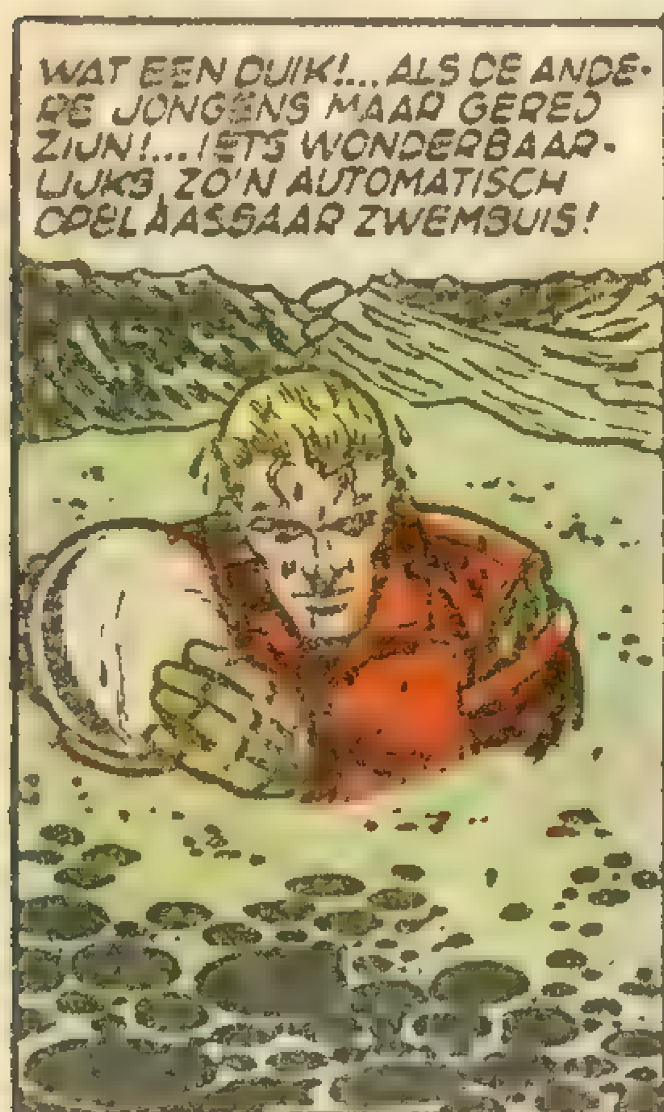

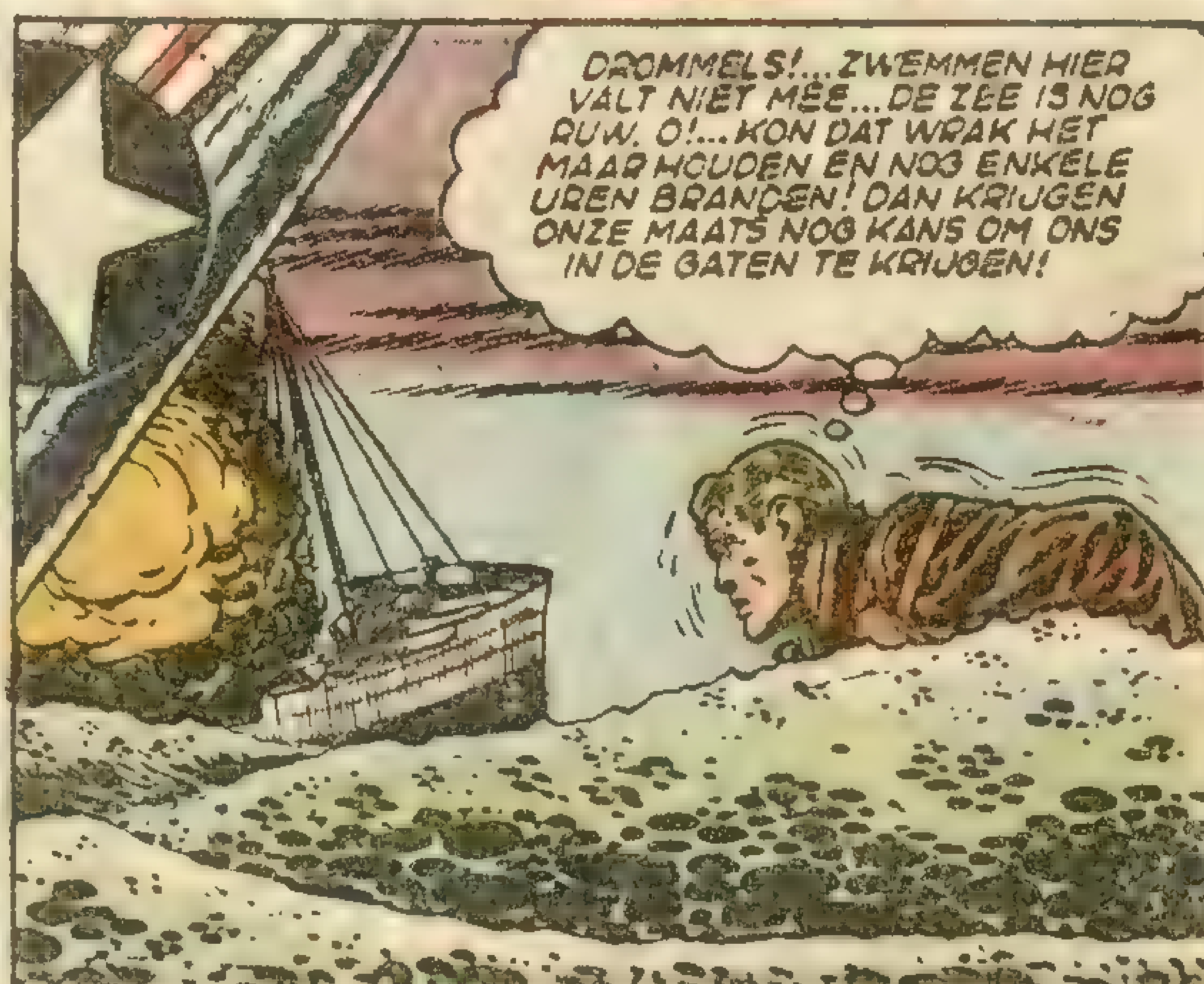
BUCK DANNY IN KOREA

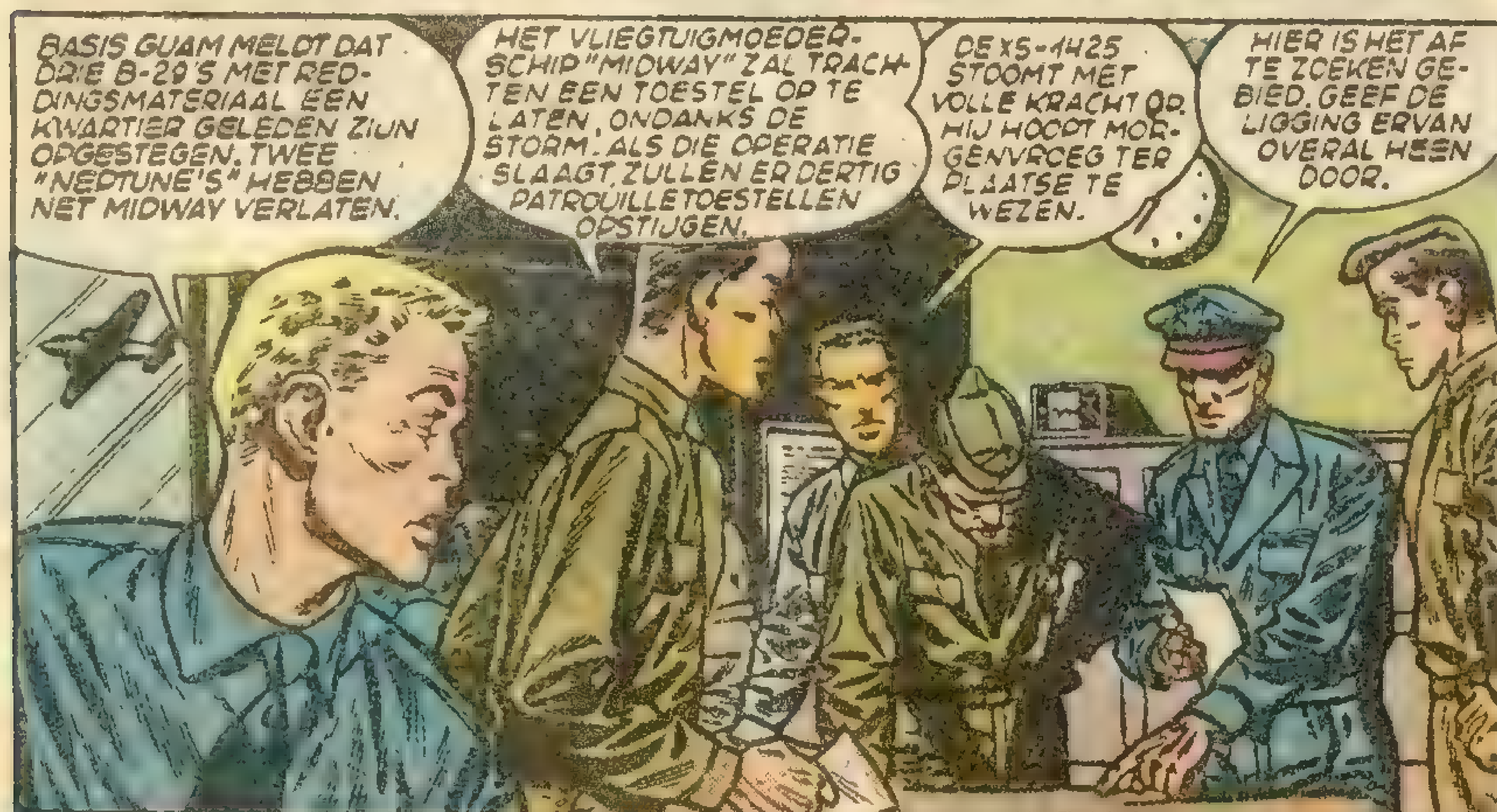

INTUSSEN HEEFT BUCK NA EEN AFMATTENDE WORSTELING HET WRAK BEREIKT WAAR SONNY, TUMS EN NOG ENKELE MANNEN ELKAAR TERUG-GEVONDEN HEBBEN..

GOEIE GOD, WE ZIJN NOG MAAR MET ONS ZESSEN!... EN DE ANDEREN?

WEET IK NIET!... STEVE, HAROLD EN JACKIE ZIJN DOOD, DAT IS VAST! ZE VLOGEN TE LAAG OM TE SPRINGEN... DE ANDEREN... VERDWE-NEN!...

EEN TROOST, GEEN ENKELE VAN DE KERELS VAN DIE SCHUIT SCHIJNT ER LE-VEND AF TE ZIJN GEKOMEN!...

HE!.. JOHNNY, WAT SCHEELT ERAAN, KEREL?..

HIJ IS LELIJK GEWOND, MAJOOR!... ZIJN KIST ZAT OOK TE LAAG.

OCH, 'T IS NIKS... WEES MAAR NIET BANG... ENKEL DIE KOU... DIE...

DAT WATER IS INDERDAAD IJSKOUD!... MAAR VOLHOUDEN, KID!... 'T IS MAAR EEN KWESTIE VAN UREN!... ONZE MAKKERS KOMEN AL VAN ALLE KANTEN AANZETTEN. HET BRANDENDE WRAK ZAL HUN DE WEG WIJZEN. MOED HOU-DEN! HIER!... SLIK DIE TABLETJES IN, DAT ZAL JE HELPEN OM HET UIT TE HOUDEN!

IK VOEL MIJN BENEN NIET MEER...

EN IN HET AKELIGE SCHIJNSEL VAN DE BRAND DIE DE INVALLENDE DUISTERNIS VERLICHT, BEGINT HET BANGE AFWACHTEN...

IK BEN VERKLEUMD! IK KAN NIET MEER. IK WORD NOG DOL!...

WE MOETEN WAT DOEN, KERELS!... TRACHTEN NIET TE DENKEN!... VOORUIT!... ALLEMAAL SAMEN HET LIED VAN ONS ESKA-DER ZINGEN!...

KIJK, HET WRAK GAAT AANSTONDS NAAR DE KEL-DER EN DAARMEE ONZE LAATSTE KANS. ZONDER HET LICHTSCHIJNSEL KAN NIEMAND ONS IN HET DONKER ONDERSCHEIDEN

♫♫ EN WE VLIEGEN VAN HET NOORDEN NAAR HET ZUIDEN, EN DESNOODS NAAR DE HEL... ♫

O!... SIR!... JOHNNY IS IN ZWIJM GEVALLEN!... HIJ ROCHELT!... IK GELOOF DAT HIJ DOOD-GAAT!!

GOEIE GENA-DE!... VLUG!... WE MOE-TEN...

OPGEPAST!.... VLUG!... WE MOETEN....

HET WRAK KAP-SEIST EENSKLAPS.. EEN ENORME STORTZEE SLAAT OVER EN BEDELFT ALLES ONDER EEN GOLF VAN SCHUIM..

EN ALS ALLES EINDELIJK BEDAART...

JOHNNY!... JOHNNY!... IK HEB HEM NIET VAST KUN-NEN HOUDEN!... DE ZEE HEEFT HEM UIT MIJN ARMEN GESLEURD!... HIJ IS GEZONKEN!... IK BEN EEN LAM-MELING!...

ZIJN ZWEMVEST IS ZEKER LEK GEWORDEN DOOR WRAKSTUK-KEN VAN HET SCHIP...

IK BEN EEN ELLENDE-LING!

KALM, BILL!... HET IS JOUW SCHULD NIET. MISSCHIEN IS HET MAAR BETER VOOR HEM.

ER DRIJVEN HEEL WAT WRAKKEN. LATEN WE ER EEN ZIEN AAN TE KLAMPEN EN ONS EROP TE HIJSEN.

OCH! WE ZIJN VERLO-REN. IN HET DONKER GEEN SCHIJN VAN KANS DAT ZE ONS ZIEN... EN ALS HET DAG WORDT ZIJN WE ALLEMAAL DOOD VAN DE KOU.

B.166.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

De middenlinie laat nog plaats voor knoltuinwerk van andere maats.

Ja, hier is de Belgische middenlinie in de grote landenwedstrijd : twee opstelknollen en één tekenknol. Op de spilplaats staat **MARS** uit **Oostende**, die deze wedstrijd ontwierp en er wonderlijk ook de spil van is. Een spil, die aanvallend en verdedigend weet op te treden, zoals zijn tekenknol ten overvloede laat zien ! Als kanthalfs weer een rakker en een rakkeresje. Inderdaad is **ROBERTO BENZI** uit **Vilvoorde** een rakkeresje ! Jeannine komt met haar opstel-knolletje « Een Lentemorgen » juist met de hakken over de sloot. Het is echt te veel een schoolopstelletje van het beruchte soort — te stijf en te gezwollen van taal met tot op de draad versleten beeldspraak — maar in de week der uitverkiezing was hààr opstelletje na dat van **ZWARTE ELAND** toch het best van alle mededingers. De dichtknollen, die hier aan de schoot der aarde worden toevertrouwd, hadden ook voor de wedstrijd ingeschreven... Ze kwamen echter binnen, toen er nog slechts één dichterplaats te vergeven was... Wie die plaats verovert, zal eerst later blijken. Twee heel uiteenlopende pogingen, beide met typische beginnersgebreken. Al doende leren we.

Als kanthalf rechts treedt **ZWARTE AREND** uit **Sint Agatha-Berchem** op met een wel wat pessimistisch wedstrijdknolletje !

HEROPTREDEN

Waarom weer optreden ? Ja, de ploeg ging zakken, maar wat kon het hem schelen, hij speelde immers niet meer !... Toch had hij toegegeven. Nu lag hij op de masseertafel vlak voor de match. Ze roepen hem. Als hij rechtwipt, voelt hij overal pijn. Het krassen van de dopjes onder zijn schoenen op de cementen vloer doet akelig aan. Waarom weer spelen ?... Hij haalt het immers nooit ! Laat een jonger element zijn plaats innemen... Toch loopt hij gedwee het veld weer op naar het midden. Even verblind hoort hij slechts het handgeklap. De toss, een pass, alles lijkt in een waas gehuld.

Hij brengt er werkelijk niets van terecht. Een dieptelob over de centerhalf, een korte spurt, maar de doelman is hem voor. Een paar jaar terug had zo'n pas hem een doelpunt opgebracht. Ontmoedigd speelt hij verder. Tot het fluitje snerpt, waarna hij naar de kleerkamer afdruipen kan. Op de gezichten van zijn clubmakkers ziet hij slechts minachting. Een paar jaar geleden werd hij na afloop van een wedstrijd telkens geluk gewenst. En nu !... Maar ja, hij wist het immers.

Hij leunt tegen een kast, die kraakt. Iedereen kijkt hem aan. Hij voelt pijn in zijn keel. Vlug kleedt hij zich aan. Bij de deur draait hij zich nog even om. Zal hij uitleggen ?... Niemand slaat acht op hem. Hij kijkt nog eens rond en loopt dan door. Weg moet hij van het stadion. Ach, hij wist het toch ! Waarom nog spelen ? Waarom weer optreden ?...

ZWARTE ELAND uit **St. Agatha-Berchem.**

Linkshalf **ROBERTO BENZI 28.829** uit **Vilvoorde** knolt :

EEN LENTEMORGEN

Witte wolkjes schuiven uit elkaar en de lieflijke lentezon giet met volle teugen haar verkwikkende stralen over de slapende wereld.

De vogeltjes worden er wakker van. Zodra zij de dagvorstin zien, beginnen zij met hun dankbede tot de Heer. Een leeuwerik schiet tierelierend de hoogte in en laat een regen van muziek uit zijn keeltje rollen. Een goudvink fladdert reeds boven het dennenbos en zoekt de hoogste boom om er zijn schoonste lied te zingen.

Het mussenvolkje maakt rumoer van belang ! Het kwettert en snatert, wipt en wiegt, dat het een lust is om te zien.

De dromende bloempjes openen hun kelkjes en vangen de zonnestralen in hun fluwelen manteltje. Boven hen zweeft een vlinder als een fee zo teer en zacht.

Weldra is heel de natuur tot leven gekomen. De zon stijgt hoger en hoger : een nieuwe lentedag zet in !

ROBERTO BENZI 28.829 uit **Vilvoorde.**

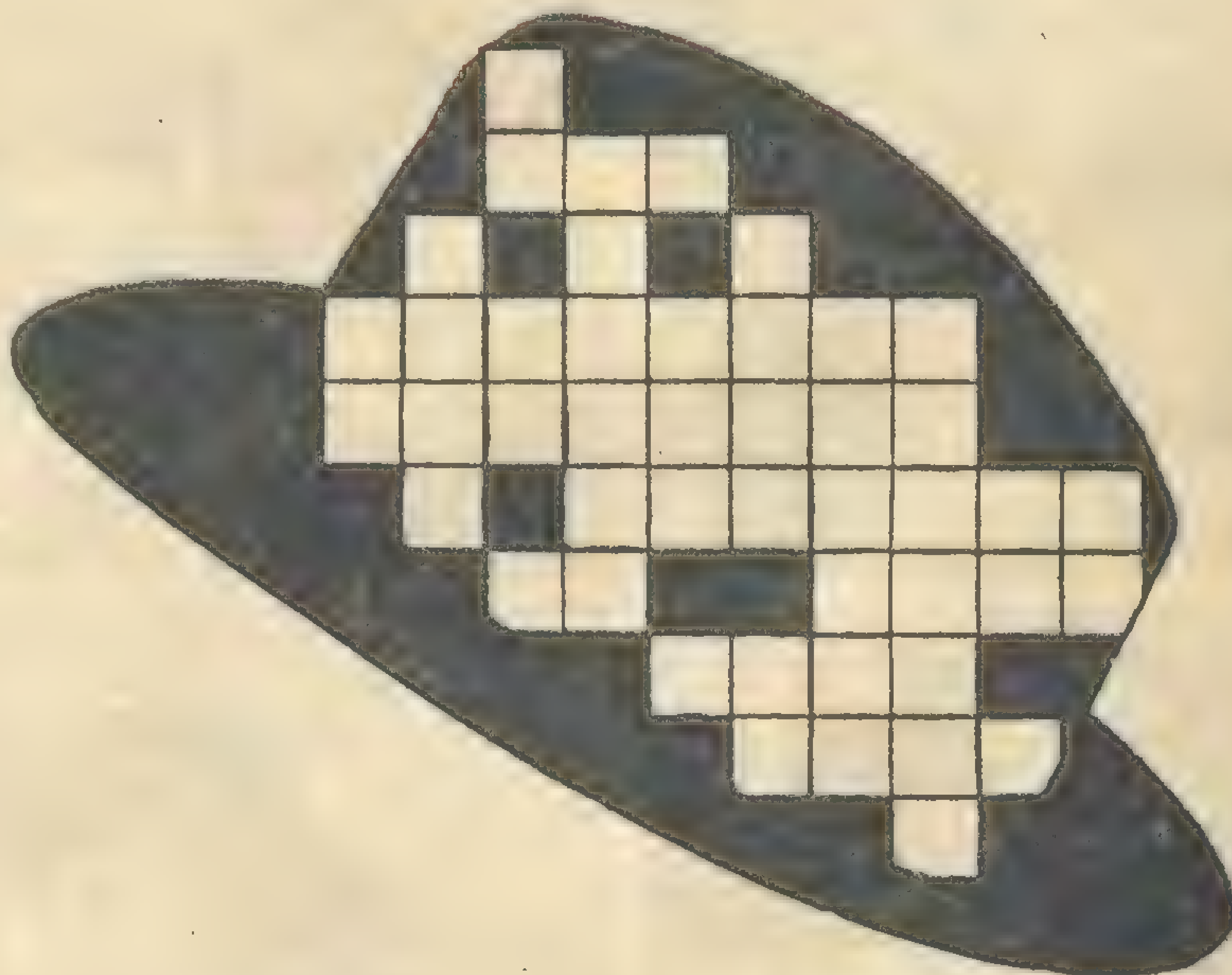
Voor de P. K.-knol zorgt deze week nogmaals **ZWARTE BEER 31.622** uit **St. Gillis-Dendermonde**, die voor zijn opstelknol « Vissen » bovendien een eervolle vermelding krijgt. Eervolle vermeldingen zijn er ook voor de P. K.-knol van **BLAUWE SPERWER 29K753** uit **Antwerpen**, die zich bovendien kwaad maakt over « domme fouten » in opstelknollen als : « Sjarel zocht naar zijn pijp . . . in het donker ». Snuffel moet eerlijk bekennen, dat ook hij wel eens in het donker naar iets gezocht heeft, Giovanni ! Verder voor de opstelknol van het P. P.-clublid **BOEKENWURM** uit **Neeroeteren**. Jij kunt beslist evengoed een wandeling beschrijven als maken, Martin ! Waarom dan zo'n dor verslagje van zo'n natte bezigheid als in dit

MARS uit Oostende, die deze landenwedstrijd ontwierp, staat spil in deze wedstrijd !

DENK NA EN... VUL IN :

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

1
2
3
4
5
6
7
8

HORIZONTAAL

1 : Vrouwennaam. — 3 : Hoed, die van boven ingedeukt van model is. — 4 : Staathuishoudkunde. — 5 : Inwoner uit Arabië. — 6 : Bijwoord. - Nauwe. — 7 : Gebergte in Duitsland met den Brocke. — 8 : Gew. voor adem.

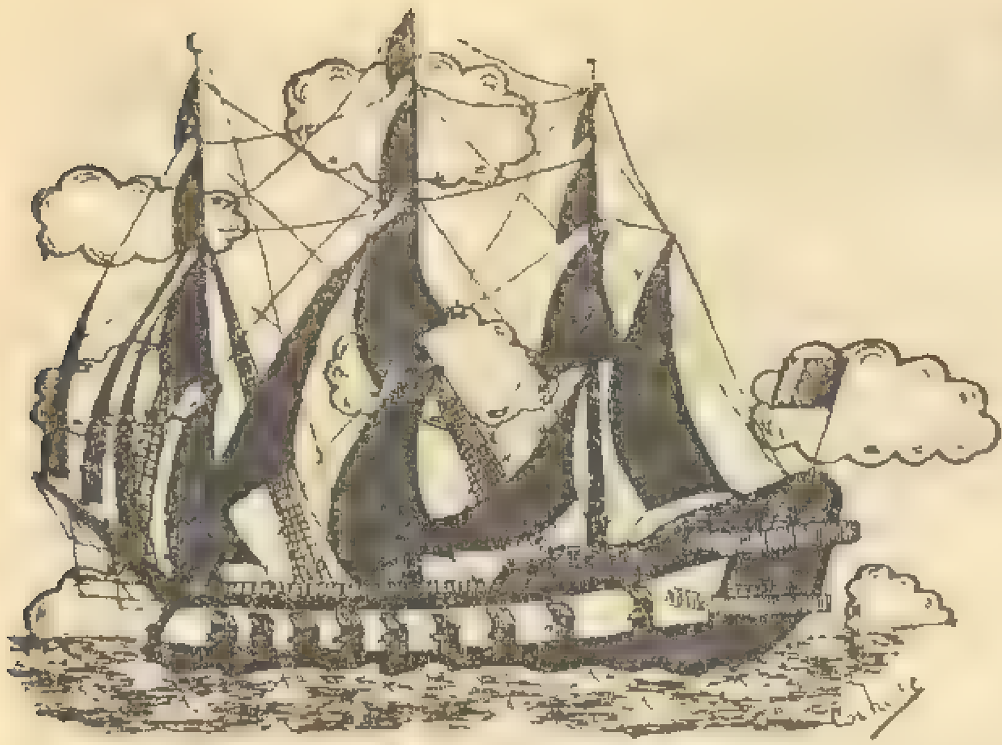
VERTIKAAL

1 : Lidwoord. — 2 : Eerste lid in namen van het metriek stelsel. — 3 : Muzieknoot. - Twee klinkers. — 4 : Gemeente in Oost-Vlaanderen. — 5 : Van Gaas voorzien raamscherm, ook Egyptische zonnegod. — 6 : Havenstad in Belgisch Kongo. - Dubbele klinker. — 7 : Gew. voor ooievaars. — 8 : Achteruitwijken. — 9 : Landbouwwerktuig. — 10 : Muzieknoot.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Om, Alk. — 2 : Bot, Liane. — 3 : Oma, Oasen. — 4 : Roos, Ms. — 5 : Alst. — 6 : Kaas. — 7 : Na, Volder. — 8 : Lea, Kien. — 9 : Deur, Bl. — 10 : Voort, Ie. — 11 : Os.

Vertikaal. — 1 : Ra. — 2 : Obool. — 3 : Momos, Do. — 4 : Tast, Leo. — 5 : Neuron. — 6 : Aarts. — 7 : Alom. — 8 : Alias, Kok. — 9 : Kas, Alibi. — 10 : Nek, Adelen. — 11 : En, Sen.

Een statige zeiler van COCHISE 32.628 uit Turnhout.

geval?... En tenslotte eervolle vermelding voor het opstelknolletje van **KLEINE BEVER** uit **Berlare-Dendermonde.** Roger redde een kat...

P. K. ZONDER BRIL

Kwabber, die al tegen de zestig is, zit in de wachtkamer van dokter Prikmans. Als hij ongeveer een kwartier aan zijn vingers heeft zitten prutsen, gaat in de verste hoek een deur open. Een verpleegster komt binnen, knikt even en roept dan met schelle stem in de richting van Kwabber :

— De dokter zit vandaag niet, meneer !

Onze Piet, die stilletjes aan doof begint te worden, hoort niets en prutst verder. Dit prikkelt de verpleegster. Ze roept zo hard als ze kan nogmaals dezelfde zin. Piet kijkt even op, glimlacht blijmoedig en gaat verder met zijn bezigheid.

Ten einde raad schrijft de verpleegster het op en duwt dit briefje onder zijn neus.

— Excuseer, juffrouw, is het antwoord van Piet. Ik heb mijn bril niet bij me. Wil u het asjeblief even voorlezen?...

ZWARTE BEER 31.662 uit
St. Gillis-Dendermonde.

En nu onze dichters ! Van twee verzen van **WATERRAT** uit **Battel,** lid van « Pijpkruid », planten we zijn « Onenigheid ». « Moeder » is minder. Bij **DINGAAN** uit **Beveren-Roeselare** valt de keuze op « Avond » als zijnde het beste van twee. Een eervolle vermelding is hier voor het « Lofdicht op Snuffeltje » van **WINNETOU** uit **Berlare-Dendermonde** en « De Lente » van **BODUOGNAT** uit **Ekeren.**

ONENIGHEID

Gij wekt in mij 't verlangen
naar de verre hoogten,
naar eeuwige sneeuw
en zonbegoten droom,
naar barre toppen,
waar ik overheen wil schrijden,
naar witte banen,
die ik onder mij zie glijden,
met achter mij een sneeuwwolk,
die vol schroom
m'n ski's belet,
die witheid ruw te scheiden...

Gij wekt in mij 't verlangen
om dees bange droogten
dees lage dalen en dit gore slijk,
om van die laffe diepte-mensen
weg te vluchten,
om in de hoogten
naar uw puurheid te verzuchten,
en alles wat aan aard' en mens gelijkt
als pest en vuige rottigheid
te duchten.

Wat staat P. K. allemaal nog te wachten in 1953? - Tekenknol van DIRTY TOM uit Mol.

Gij wekt in mij 't verlangen
naar het ranke pogen
naar 't slanke rennen
van een vlugge gems,
om onvervaard op de hoogste top te wippen
en aan de aardse eindigheid
't ontglippen,
en — vóór die levenswil in mij verslenst —
heel even
aan d'oneindigheid te nippen.

WATERRAT uit Bottel.

AVOND

Het is avond - stil,
en ik ga te ruste,
omdat het avond is
en ik moe ben,
moe van de dag
en van de wereld.

Waarom ik niet te ruste ga,
voor eeuwig
en slaap onbekommerd ?
Omdat zij mij roepen ?
de wereld
maar ook
God
en de strijd.
Strijd in het leven om mij-zelf
en God.

Een licht, geen gerucht,
en een straaljager
ijlt van de wereld
naar het licht.

Het is avond
en ik ga te ruste.

DINGAAN uit Beveren-Roeselare.

MYRIAM MUYLLE uit **Zwevezele,** nog maar vijf jaar oud, knolde een pracht van een tekenknolletje, maar... in kleuren, zodat het niet in « Robbedoes » kan worden afgedrukt. Myriam kan waarschijnlijk nog niet lezen, maar er zal wel een rakkeresje zijn, dat haar vertellen wil, hoe Snuffel die prestatie waardeert. Op lijntjespapier tekenden **JEAN P., PIERRE** en **EGIDE C.** uit **Baasrode.** Zie knollentuinreglement, rakkers ! Eervolle vermeldingen : **JAN KORDAAT 32.900** uit **Humbeek, BODUOGNAT** uit **Ekeren** (drie wedstrijdknollen), de trouwe **JAN BREYDEL 27.788** uit **Hooglede,** de **WITTE DUIVEL 30.139** uit **Wervik** (geen striptekeningen, Robert !), de **ZWALUW** uit **Lanaken, WIPNEUSJE** uit **Beringen-Mijnen** en de **SPEURENDE LEEUW 28.828** uit **Nijlen. LOEKIE** uit **Oostende** sluit ditmaal de rij met een nieuwe serie van drie koppen. Laat Denise zich in verbinding stellen met « Pijpkruid », C. De Jongsstraat 55, Merksem.

Nu is het wachten op de prestaties van de Nederlanders met hun halflijn ! De toegekende cijfers zijn ditmaal 7, 6, 6. Sjarel weet ervan en komt daar opdagen om ons uit zijn rijk te verjagen. Tot volgende week, rakkers ! Spilgroeten van Sjarel, links-halve van Piet, maar ver opdringende rechts-halve van jullie knollentuintuinbaas.

SNUFFEL.

IN HET HELDENBOEK VAN DE ROBBEDOESCLUB

Zwarte Beer uit St. Gillis-Dendermonde heeft begrepen, wat met ons Heldenboek bedoeld wordt. Det gaat er niet in de eerste plaats om, moedige jongens en meisjes op te hemelen. Ons Heldenboek is vooral een leerboek. Daarin leren we van elkaar, hoe Robbedoesrakkers en -rakkeresjes zich in bepaalde omstandigheden kunnen gedragen.

Het feit, waarover Zwarte Beer me schrijft, heeft zich al een tijdje geleden voorgedaan. Namelijk tijdens de grote waterramp van 1 Februari. Maar ik zal de moedige rakker zelf aan het woord laten :

« Omstreeks vier uur 's namiddags waren we naar Vlassenbroek gaan kijken. Niemand kon op dat ogenblik voorzien, dat de overstromingen zo'n geweldige ramp zouden worden. Ook de boeren van 't Keur (Dendermonde) verwachtten er zich niet aan. Daarom waren zij andere boeren gaan helpen. Maar het water bleef voortdurend stijgen. Sommige boeren dachten aan hun eigen dieren als het al te laat was. Zo kwam ik met twee vrienden in een stal, waar het water al tot aan onze knieën stond. Daar stonden nog altijd vaarzen te loeien. De boer zat op een muurtje en wist niet wat hij met zijn dieren moest beginnen. Alleen kon hij er niet mee weg. Hij had helemaal zijn zelfbeheersing verloren.

» — Liever verzuipen dan zonder mijn « mettekens » te vertrekken ! schreeuwde hij.

» Wij begrepen, dat er met onze hulp nog veel te redden was. Zonder aarzelen maakten we de dieren los en namen er elk twee naar buiten. De boer kreeg weer moed en volgde ons met de overblijvende dieren. We bereikten nog tijdig het veilige gebied.

» Zo hebben wij enkele vaarzen en misschien ook wel een mensenleven gered. »

Dat is heel eenvoudig verteld, zonder grote woorden. Maar wie zelf ooit zo'n waterramp heeft meegemaakt, zal heel goed begrijpen, wat al moed en zelfbeheersing er achter die eenvoudige woorden schuilt. Je moet werkelijk een moedig hart hebben om kalm te blijven temidden van al dat watergeweld.

Zwarte Beer heeft deze vermelding in ons Heldenboek dan ook dubbel en dik verdiend.

TOON.

OPROEPEN

Rakker Marcel C., uit Zandvoorde, heeft vergeten, zijn volledig adres en zijn geboortedatum op te geven. Maak je dat zo vlug mogelijk in orde, beste kerel ?

Rakker Willy Geerinckx, Zandstraat 21, Geel, laat weten, dat hij elke Zondag voormiddag vergadert met zijn plaatselijke Robbedoesclub. Nieuwe leden kunnen zich dan bij hem aanmelden.

Rakker Frans Teughels, Korenmarkt 30, Mechelen, wil een plaatselijke Robbedoesclub stichten. Doel : uitstapjes per fiets, basket-ball, voetbal, radiotechniek, enz. Alle liefhebbers zijn welkom. Inschrijvingen : Elke 1e en 2e Zondag van de maand, van 10 tot 11.30 u. Belangstellenden kunnen hem ook schrijven.

Rakker Raymond Crabbé, Square Prins Leopold 45 (1e bel), Laken-Brussel, is leider van een kleine, maar werkzame plaatselijke Robbedoesclub. Nieuwe leden kunnen zich bij hem aanbieden alle dagen van 16.30 tot 18.00 u., of 's Zaterdags van 2.00 tot 4.00 u.

BRIEVENBUS

André van P., Erembodegem-Terjoden. — Ik ben werkelijk blij, dat het zo goed gaat met je plaatselijke club. Je zegt, dat je het goede voorbeeld geeft. Daar moet je me wat meer over vertellen. Misschien wordt het iets voor het Heldenboek van de Robbedoesclub. Ik reken op je.

Wipneusje, Beringen-Mijnen. — Het gevraagde nummer is 33.267.

Zingende Bison, Geel. — Kan je dat niet zelf vragen aan die rakker ? Voor ons is het erg moeilijk om dat op te zoeken. In het Guldenboek staan immers meer dan dertig duizend namen.

Dirty Tom, Mol. — Het nummer van je lidkaart is 33.185. Dat mag je gerust zelf invullen. We zullen de lidkaart-schrijver eens bij zijn oren moeten trekken.

De Zwarte Kater IV, Lille. — Er zijn niet veel plaatselijke Robbedoesclubs met zoveel leden als de jouwe. Een pluimpje, ouwe jongen ! Zeg, gebeurt er in je club nooit iets, dat waardig is om in ons Heldenboek opgetekend te worden ? Geen valse nederigheid, hoor ! Schrijf eens gauw !

Charlepoeng, Laken. — Al die artikelen zijn nog verkrijgbaar. Je kan ze dus gerust bestellen.

Starbutt, Aarschot. — Het beste lijkt me, dat die rakkers zich opnieuw laten inschrijven. Stuur dus namen, volledig adres, schuilnaam, enz. Per lidkaart 2 fr. in postzegels bijvoegen. Als ze zich het nummer van hun lidkaart kunnen herinneren, moeten ze dat ook opgeven. Maak je dat spoedig in orde ?

Jan Kordaat 32.900, Humbeek. — Ik zal een geschikte correspondent voor jou zoeken, want oproepen voor het ruilen mogen niet meer in « Robbedoes » verschijnen.

Rik Rakkers

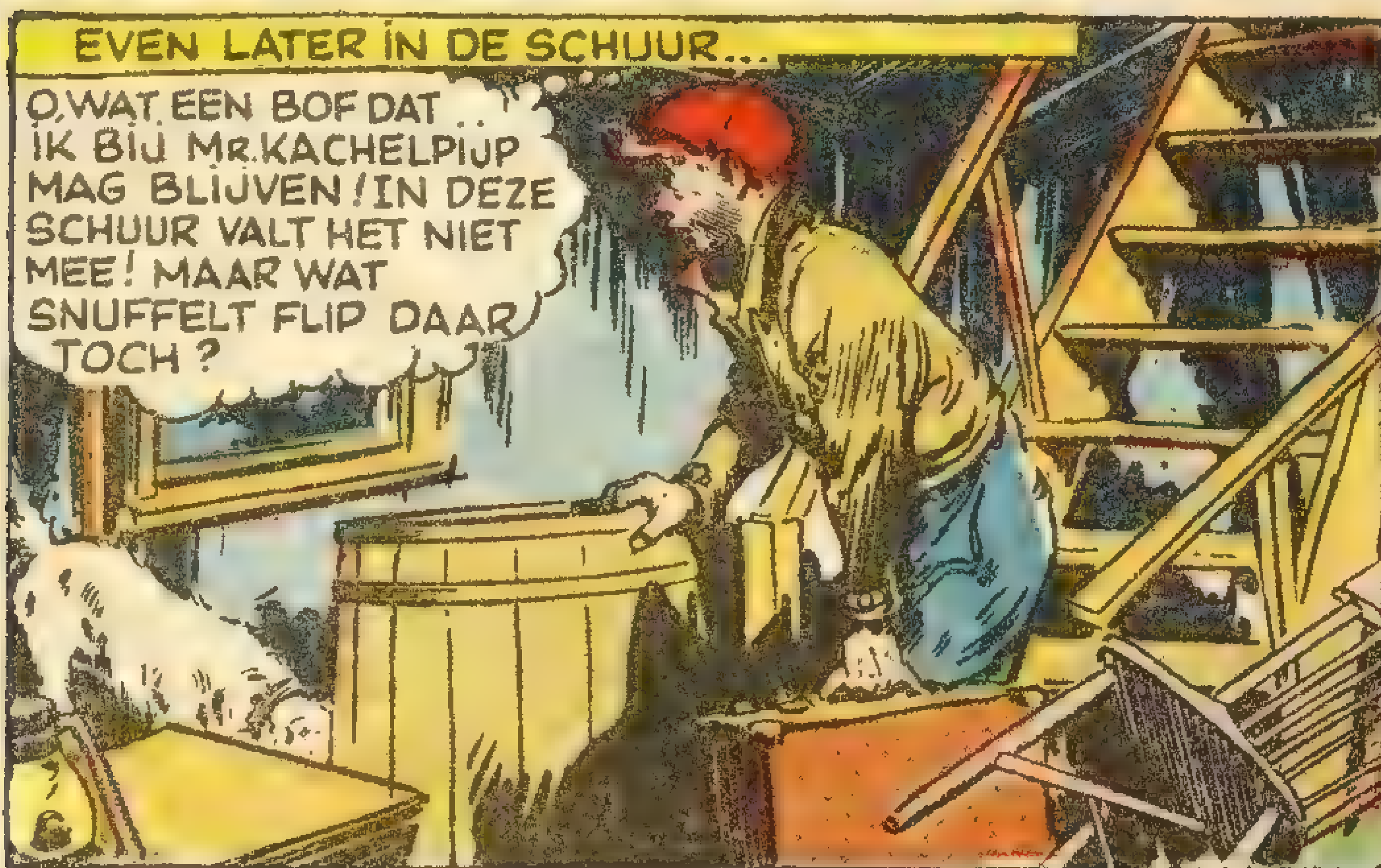
·Rik heeft toevallig gehoord, hoe twee kerels tegen Dooley samenspannen. Maar hij kon hun gezicht niet zien. Een van de twee, die zich voor de grote Nekro uitgeeft, neemt Rik als helper aan. Kachelpijp koestert bepaalde vermoedens.

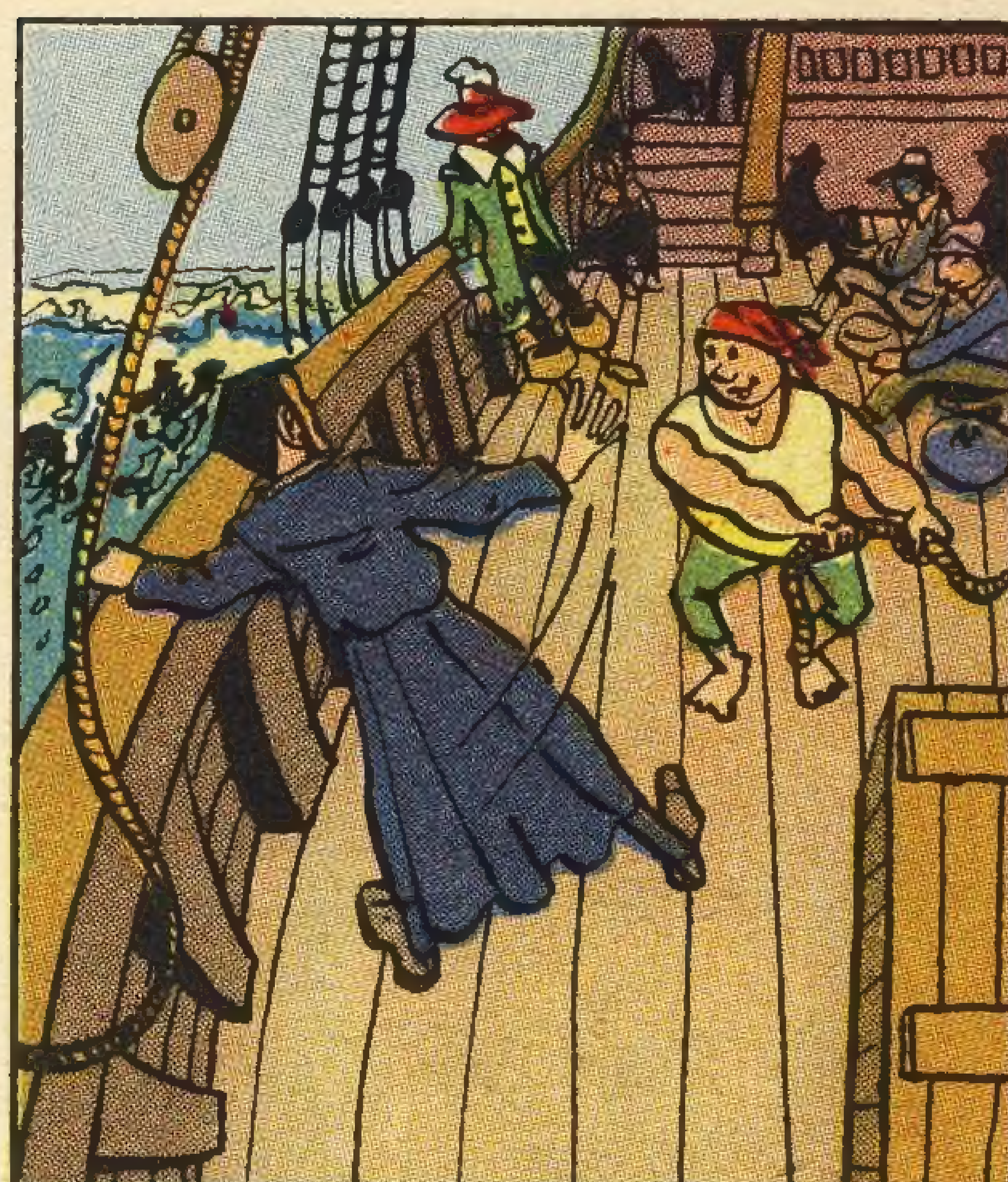

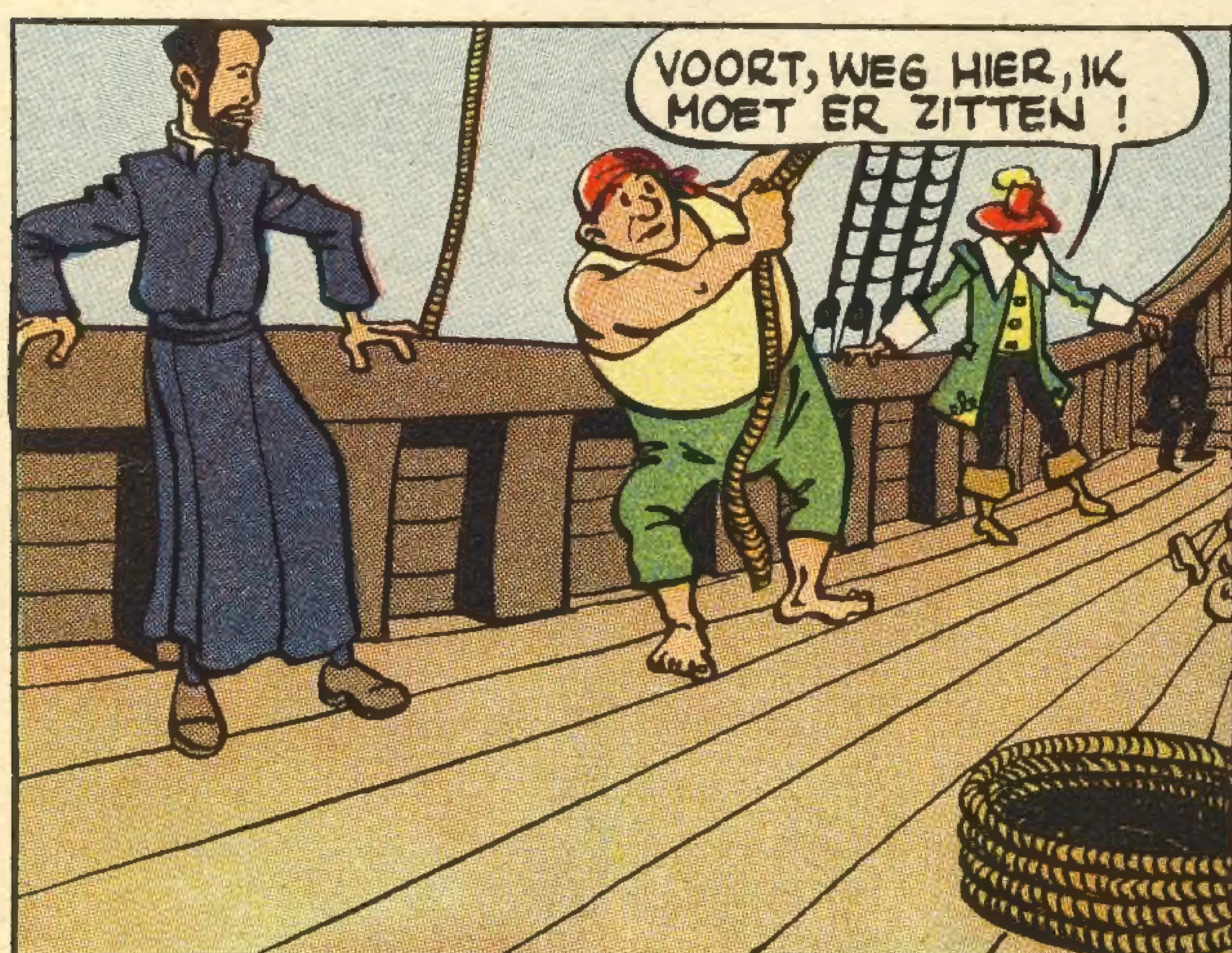
Xaverius

VERTELD DOOR DE MINSTREEL

DE "SANTIAGO" WAAROP XAVERIUS ZICH IN LISSABON HEEFT INGESCHEEPT ZEILT NAAR INDIË.

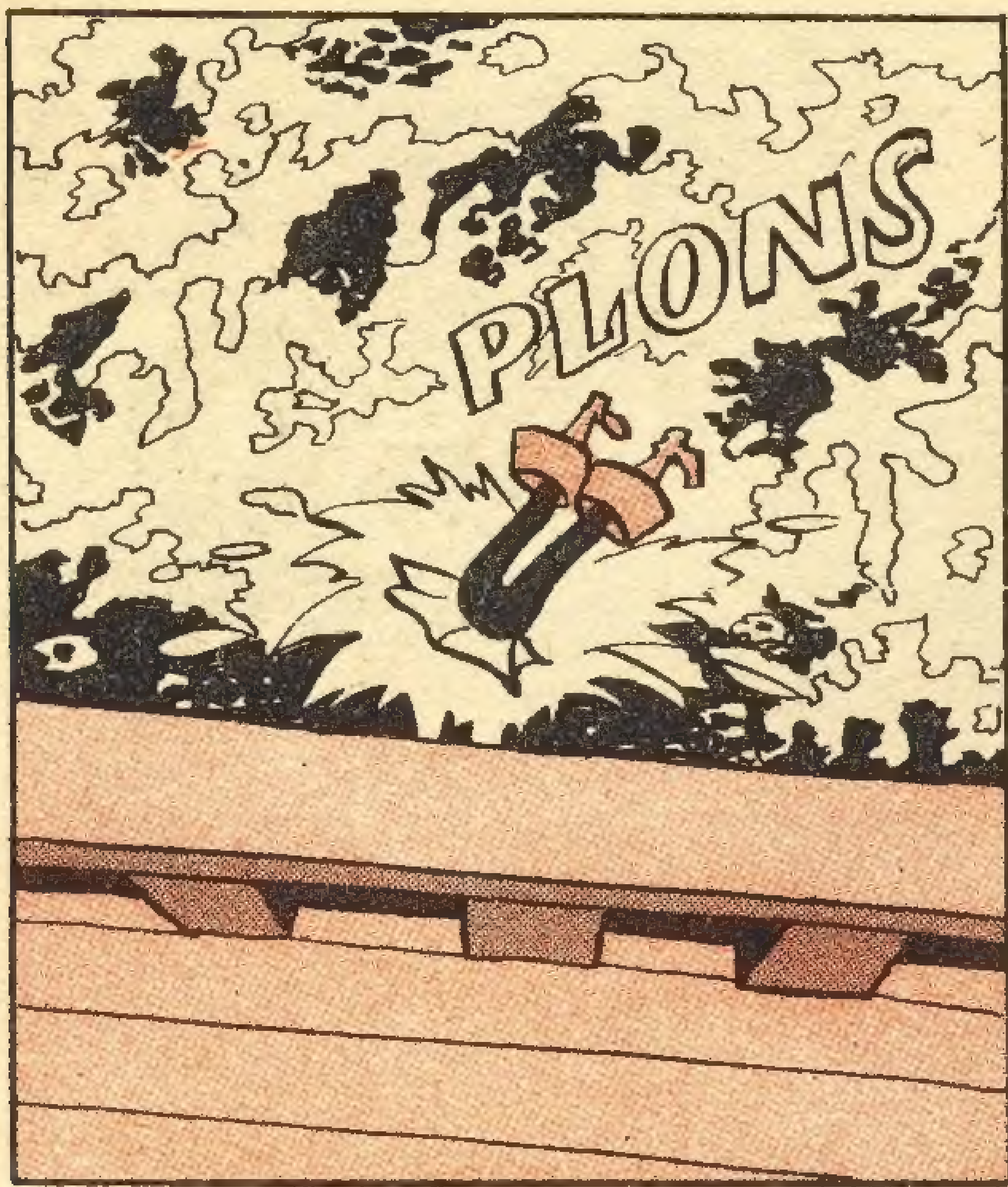

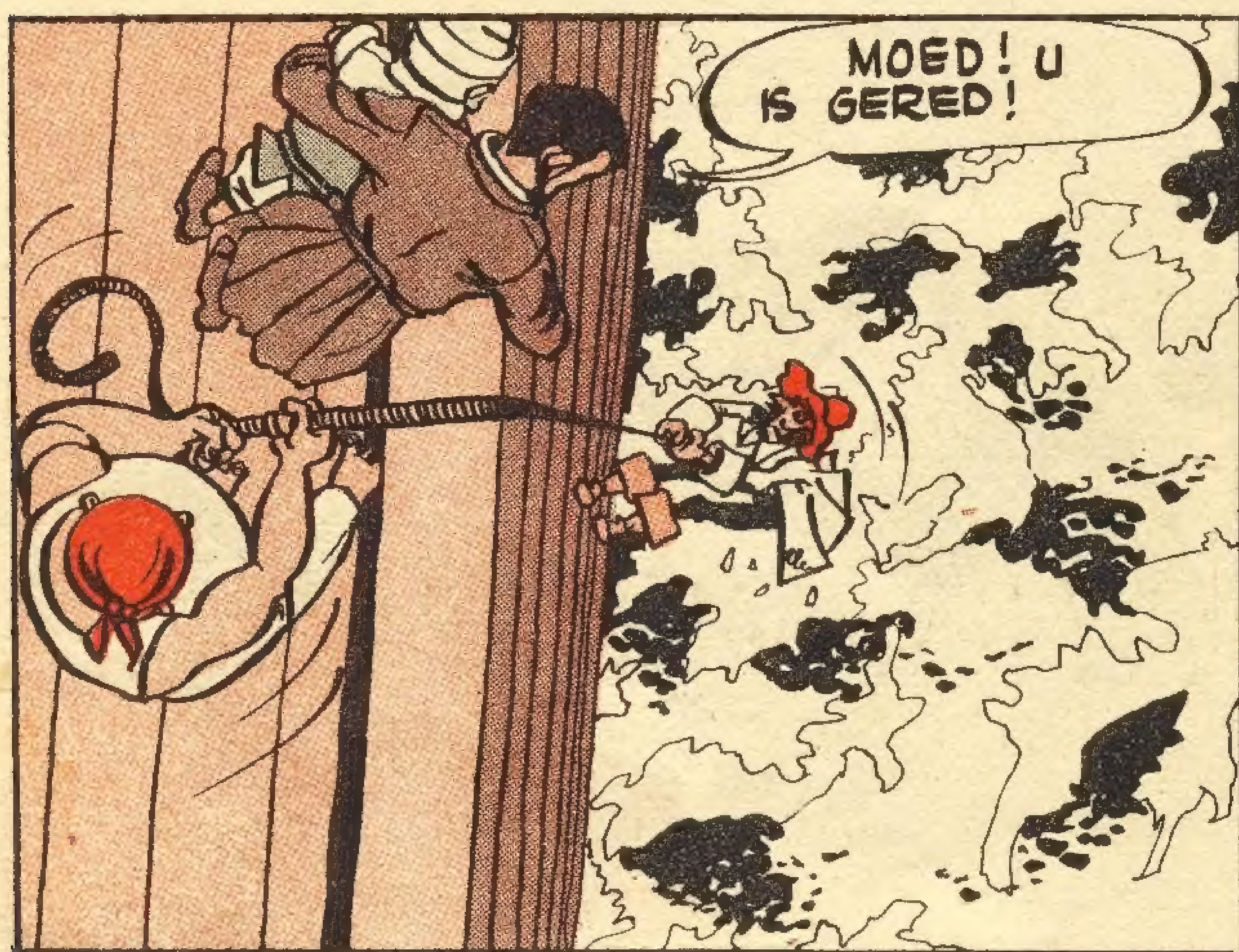

PLONS

VLUG! EEN MAN OVER-BOORD!

TRACHT U STEVIG VAST TE KLAMPEN!

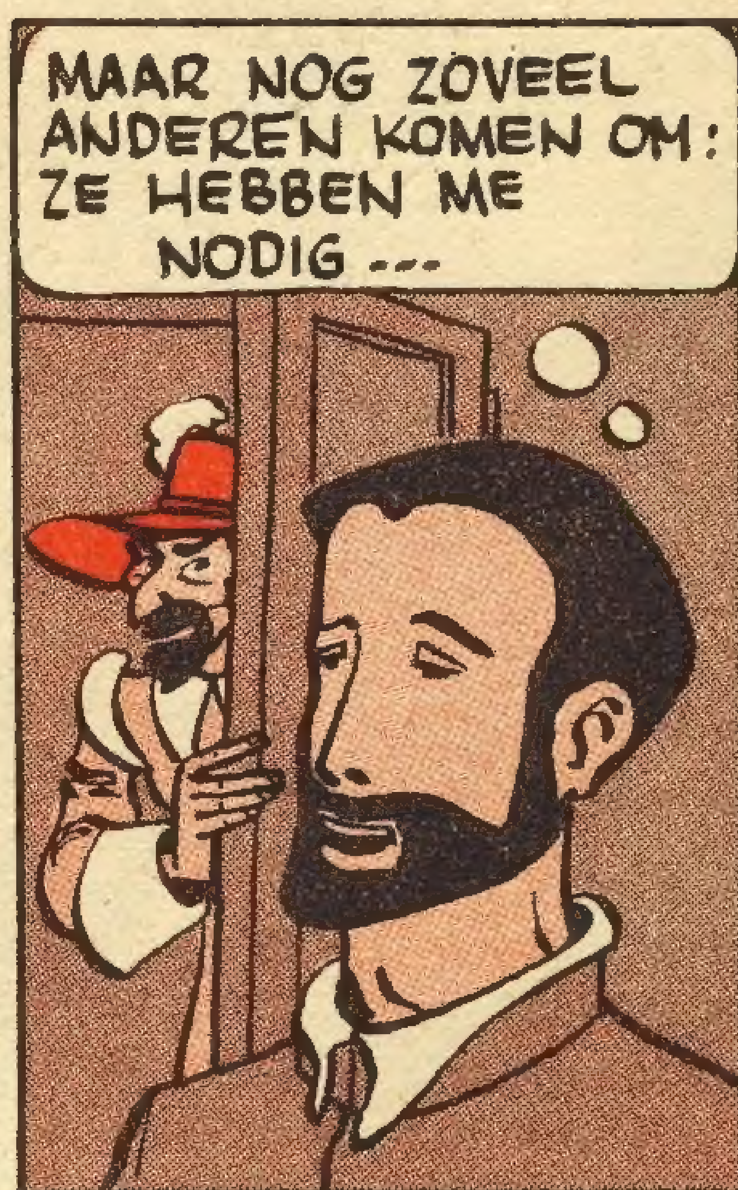

MOED! U IS GERED!

HET ZOU RAADZAMER GEWEEST ZIJN... DUNKT ME DAT DROEVE HEERSCHAP NIET OP TE VISSEN!

ZEG EENS, SINJEUR, JE ZAL ME NADER LEREN KENNEN!

IK HEB DE HELE WERELD ROND-GEDWAALD OP ZOEK NAAR HET GELUK EN ZOU HET NOG ZOWAAR GEMIST HEBBEN... MAAR DANK ZIJ U...

NEEM HEM IN UW PARADIJS OP! IK ZEND HEM NAAR U TOE, IK HEB HEM GERED...

MAAR NOG ZOVEEL ANDEREN KOMEN OM: ZE HEBBEN ME NODIG...

DIE AVOND NAM DEMONIO WRAAK.

TERWIJL ZIJN LICHAAM IN ZEE GAAT VERDWIJNEN MOGE ZIJN ZIEL IN HET GELUK RUSTEN!

HIJ MAG VAN GELUK SPREKEN... DOOR ZIJN SCHULD IS DE ARME GESTORVEN.
WAT ZEGT U?

DE LAATSTE OVERLEVENDE VAN EEN 4000 JAAR OUD RAS

DE BONTE WERELD

De NDEROBO VAN KENYA

BELGISCH KONGO
KENYA
NAIROBI
VICTORIAMEER
KILIMA NDJARO
INDISCHE OCEAAN
TANGANIKA

ER LEVEN NOG MAAR EEN PAAR HONDERD NDEROBO'S, DIE AL IN HET JAAR 2.000 V.C. BETREKKINGEN ONDERHIELDEN MET HET EGYPTE DER PHARAO'S. OM RECHT TE SPREKEN HOUDT DE HOOFDMAN NOG ALTIJD BESPREKINGEN ONDER EEN OUDE BAOBAB...

DE TREKKEN VAN DIT PRIMITIEVE VOLK VERSCHILLEN NIET ERG MET DIE VAN HET BLANKE RAS... ZE HEBBEN GEEN KROESHAAR...

DE NDEROBO-VROUWEN DRAGEN ZWARE HANGERS IN DE OREN, DIE ER DOOR MISVORMD WORDEN...

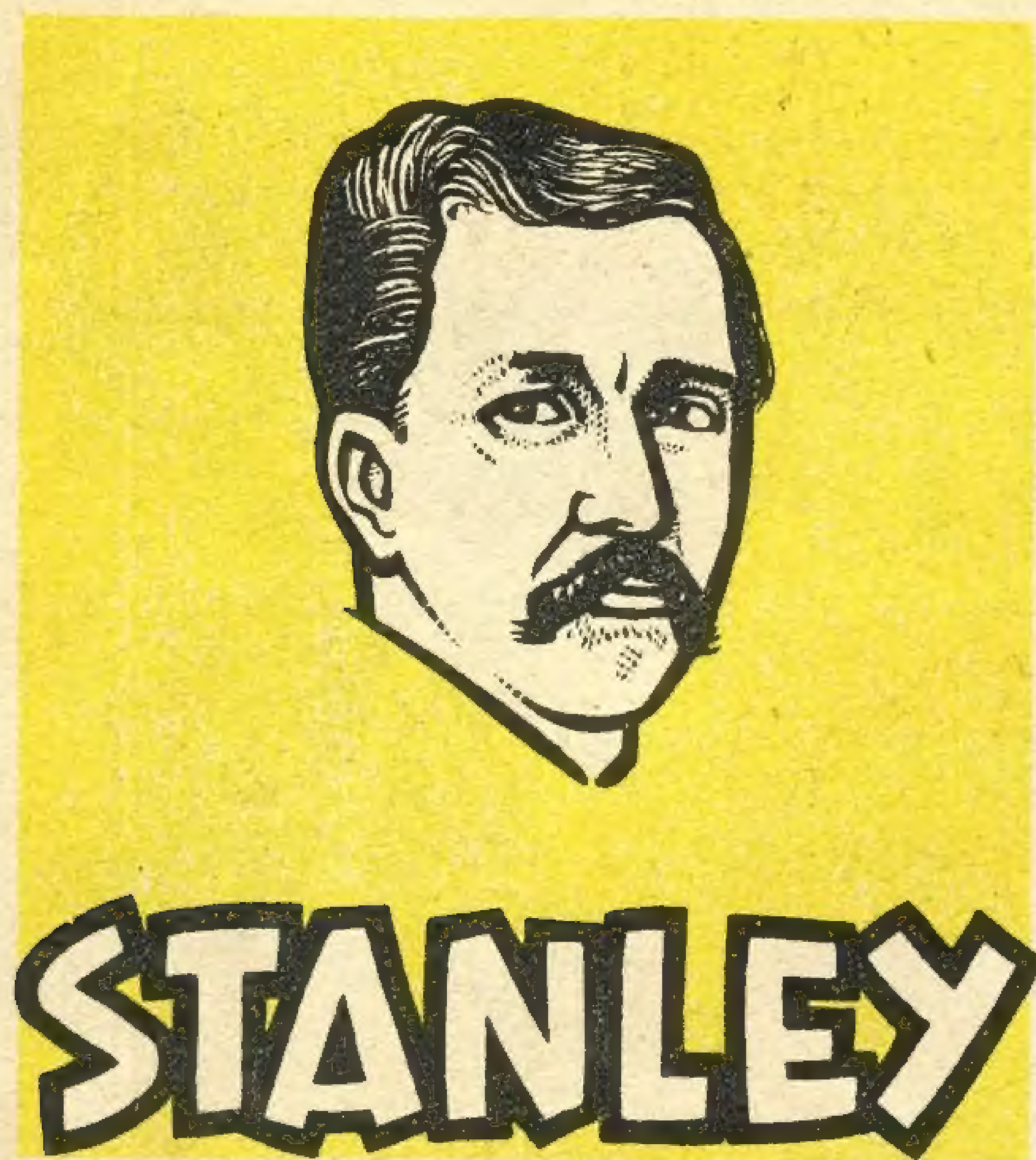
HOEWEL ER MEER DAN 40 SOORTEN SERPENTEN IN HUN STREEK LEVEN, JAAGT DE NDEROBO ALLEEN MET PIJL EN BOOG...

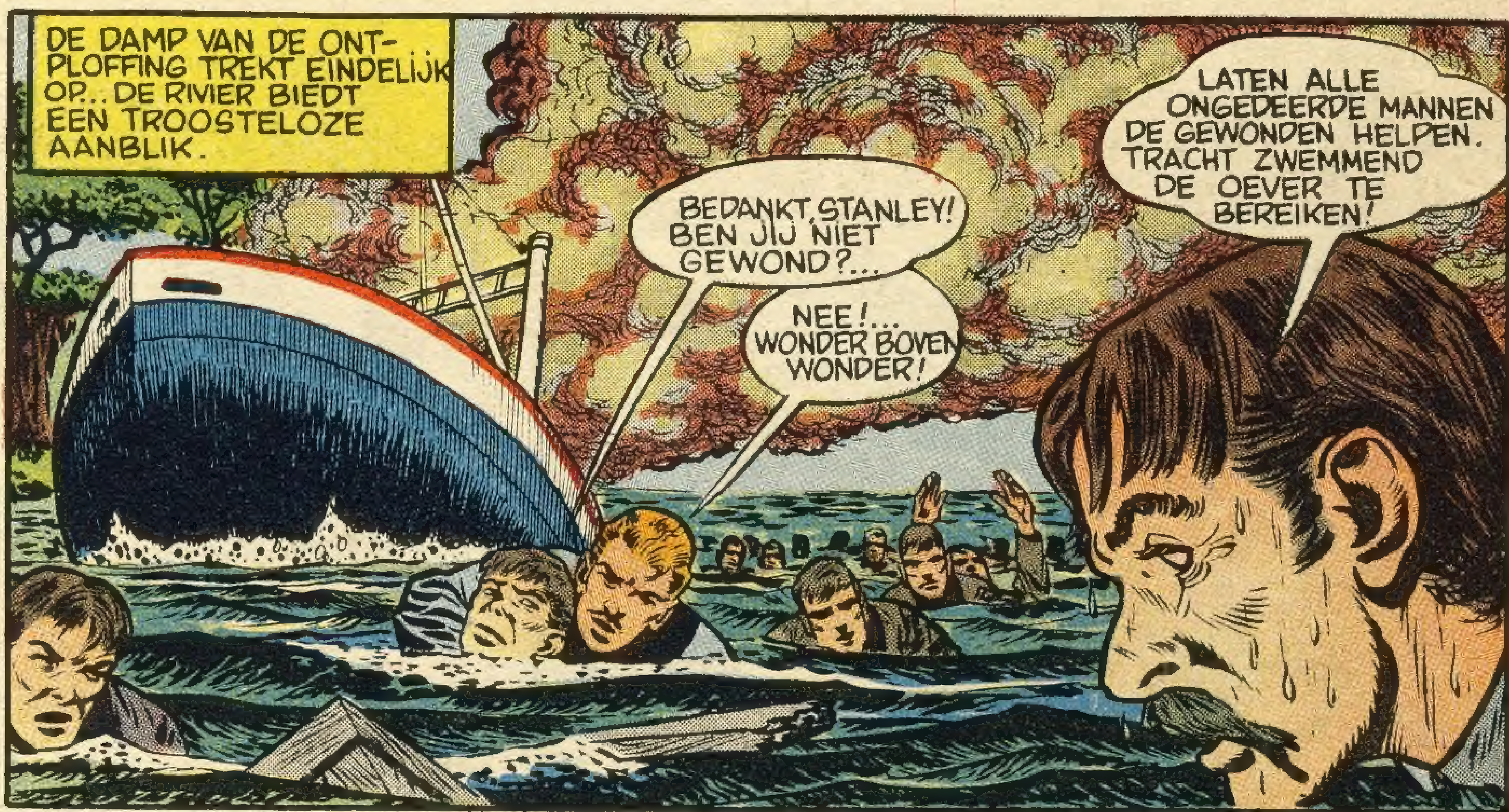
HUN HUTTEN ZIJN VAN GEDROOGD SLIJK EN PLAT EN ZO LAAG, DAT JE ER ONMOGELIJK RECHTOP KAN STAAN...

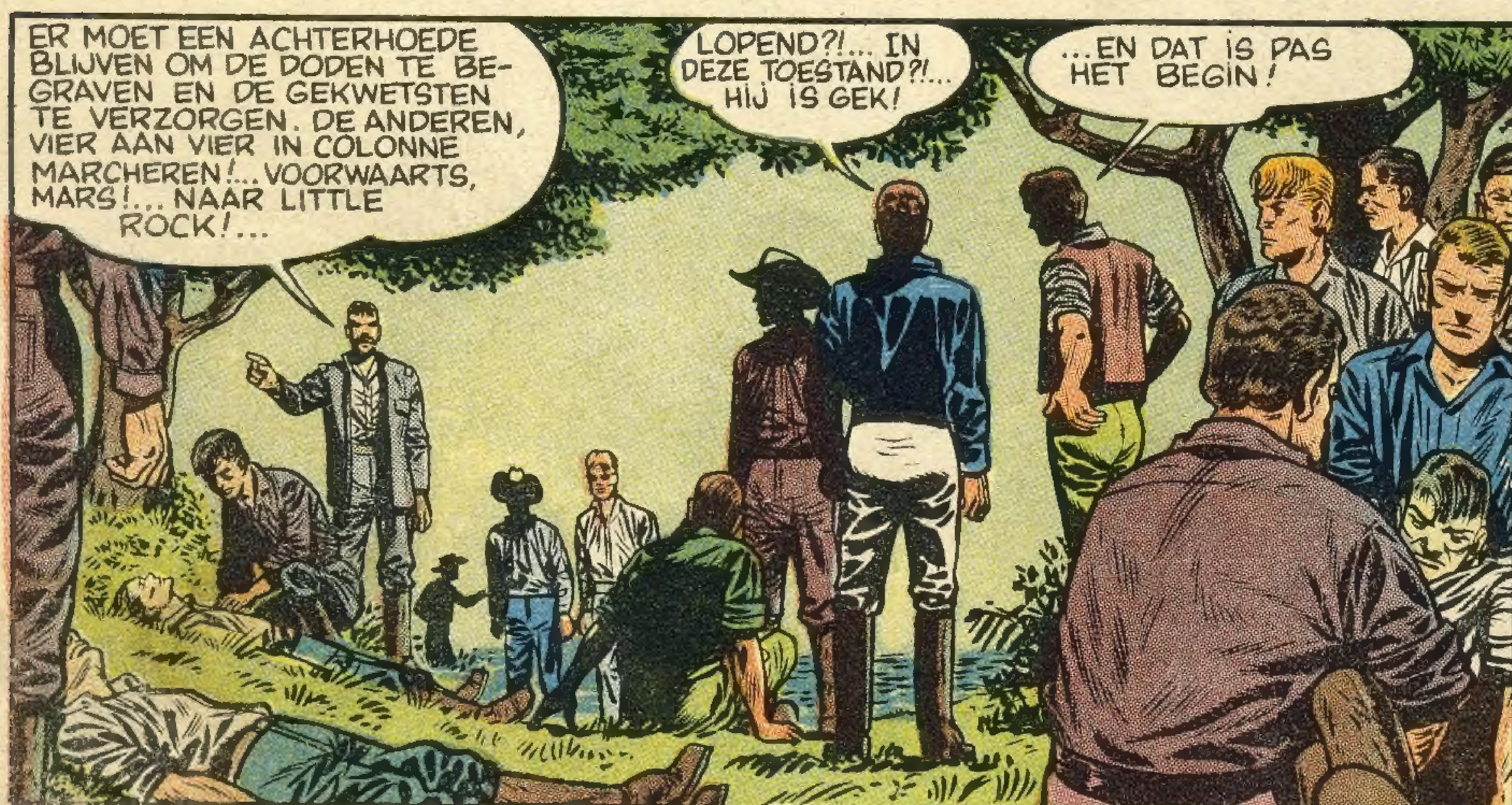
DE NDEROBO'S VERZAMELEN HONIG DOOR IN DE BOMEN HOLLE BOOMSTRONKEN TE BEVESTIGEN, WAARIN DE BIJEN ZICH KOMEN VESTIGEN...

GERALD FORTON

35

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.